

Uradni list

Evropske unije

L 319

Zvezek 50

Slovenska izdaja

Zakonodaja

5. december 2007

Vsebina

I Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna

DIREKTIVE

- ★ Direktiva 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu in o spremembah direktiv 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES in 2006/48/ES ter o razveljavitvi Direktive 97/5/ES ⁽¹⁾ 1

I

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna)

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2007/64/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 13. novembra 2007

o plačilnih storitvah na notranjem trgu in o spremembah direktiv 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES in 2006/48/ES ter o razveljavitvi Direktive 97/5/ES

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, in zlasti prvega in tretjega stavka člena 47(2) in člena 95 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

po posvetovanju z Evropskim ekonomsko-socialnim odborom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽¹⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Za vzpostavitev notranjega trga je nujno, da se odpravijo vse notranje meje v Skupnosti, da se omogoči prost pretok blaga, oseb, storitev in kapitala. Pravilno delovanje enotnega trga plačilnih storitev je torej bistvenega pomena. Trenutno pa delovanje tega trga ovira pomanjkanje uskladitve na tem področju.
- (2) Trenutno so trgi plačilnih storitev v državah članicah organizirani ločeno, glede na nacionalna pravila, pravni okvir za plačilne storitve pa je razdrobljen na 27 nacionalnih pravnih sistemov.
- (3) Na tem področju je že bilo sprejetih več aktov Skupnosti, in sicer Direktiva 97/5/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. januarja 1997 o čezmejnih nakazilih ⁽³⁾ in

Uredba (ES) št. 2560/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. decembra 2001 o čezmejnih plačilih v eurih ⁽⁴⁾, vendar ti niso v zadostni meri odpravili težav, prav tako jih ni Priporočilo Komisije 87/598/EGS z dne 8. decembra 1987 o kodeksu poslovanja z elektronskimi plačili (odnosi med finančnimi institucijami, trgovci in podjetji za opravljanje storitev ter potrošniki) ⁽⁵⁾, Priporočilo Komisije 88/590/EGS z dne 17. novembra 1988 o plačilnih sistemih, zlasti pa o povezavi med imetnikom in izdajateljem kartic ⁽⁶⁾, ali Priporočilo Komisije 97/489/ES z dne 30. julija 1997 o transakcijah z elektronskimi plačilnimi instrumenti in zlasti o povezavi med izdajateljem in imetnikom ⁽⁷⁾. Ti ukrepi še vedno niso zadostni. Soobstoj nacionalnih predpisov in nepopolnega okvira Skupnosti ustvarja zmedo in pomanjkanje pravne varnosti.

- (4) Zato je na ravni Skupnosti nujno vzpostaviti sodoben in celovit pravni okvir za plačilne storitve, ne glede na združljivost storitev s sistemom, ki izhaja iz pobude finančnega sektorja za enotno območje plačil v eurih, ki zaradi nevtralnosti zagotavlja enake konkurenčne pogoje za vse plačilne sisteme, da se tako ohrani izbira, ki je na voljo potrošnikom in ki naj bi bila za potrošnika znatna izboljšava v smislu stroškov, varnosti in učinkovitosti v primerjavi z obstoječimi nacionalnimi sistemi.
- (5) Navedeni pravni okvir bi moral zagotoviti usklajevanje nacionalnih določb o zahtevah skrbnega in varnega poslovanja, dostopu novih ponudnikov plačilnih storitev na trg, zahtevah po informacijah ter pravicah in obvezno-

⁽¹⁾ UL C 109, 9.5.2006, str. 10.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 24. aprila 2007 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 15. oktobra 2007.

⁽³⁾ UL L 43, 14.2.1997, str. 25.

⁽⁴⁾ UL L 344, 28.12.2001, str. 13.

⁽⁵⁾ UL L 365, 24.12.1987, str. 72.

⁽⁶⁾ UL L 317, 24.11.1988, str. 55.

⁽⁷⁾ UL L 208, 2.8.1997, str. 52.

stih uporabnikov in ponudnikov plačilnih storitev. V navedenem okviru naj se ohranijo določbe Uredbe (ES) št. 2560/2001, ki so, kar zadeva cene, vzpostavile enotni trg za plačila v eurih. Določbe Direktive 97/5/ES in priporočila iz priporočil 87/598/EGS, 88/590/EGS in 97/489/ES bi se morali vključiti v en sam zavezujoč akt.

- (6) Vendar pa ni primerno, da navedeni pravni okvir zajame celotno področje. Njegova uporaba bi se morala omejiti na ponudnike plačilnih storitev, katerih glavna dejavnost je opravljanje plačilnih storitev za uporabnike plačilnih storitev. Prav tako ni primerno, da se uporablja za storitve, pri katerih se prenos sredstev od plačnika k prejemniku plačila ali njihov transport izvrši samo v bankovcih in kovancih ali pri katerih prenos temelji na papirnem čeku, papirnih menicah, zadolžnici ali drugih instrumentih, papirnih potrdilih ali karticah, ki se glasijo na ponudnika plačilnih storitev ali drugo stranko zaradi dajanja sredstev na razpolago prejemniku plačila. Poleg tega bi bilo treba razlikovati med možnostmi, ki jih ponujajo telekomunikacijski operaterji, operaterji informacijske tehnologije ali upravljalci omrežij, da bi poleg nakupa običajnih storitev govorne telefonije in njihovega prenosa na elektronske naprave omogočili tudi lažji nakup digitalnega blaga ali storitev, npr. melodij zvonjenja, glasbe ali digitalnih časopisov. Vsebinsko tega blaga ali storitev lahko proizvedejo tretje osebe ali operater; ti jim lahko tudi dodajo bistveno vrednost v obliki dostopa, prenosa ali iskalnih funkcij. V zadnjem primeru, v katerem blago ali storitve zagotavlja eden od teh operaterjev ali – zaradi tehničnih razlogov – tretje osebe in kjer je njihova uporaba mogoča samo z digitalnimi napravami, kot so mobilni telefoni ali računalniki, se ta pravni okvir ne bi smel uporabljati, saj dejavnost operaterja presega plačilno transakcijo. Vendar bi bila uporaba tega pravnega okvira ustrezna v primerih, ko operater deluje le kot posrednik, ki poskrbi samo za to, da se plačilo opravi tretjemu dobavitelju.
- (7) Denarno nakazilo je enostavna denarna storitev, običajno osnovana na gotovini, ki jo plačnik zagotovi ponudniku plačilnih storitev, ki ustrezen znesek prenese, na primer po komunikacijskem omrežju, prejemniku plačila ali drugemu ponudniku plačilnih storitev, ki deluje v imenu prejemnika plačila. V nekaterih državah članicah veleblagovnice, trgovci in drugi trgovci na drobno javnosti ponujajo ustrezno storitev, ki omogoča plačilo javnih storitev in drugih rednih računov gospodinjstva. Te storitve plačevanja računov bi morale biti obravnavane kot denarno nakazilo, kakor je opredeljeno v tej direktivi, razen če pristojni organi menijo, da ta dejavnost sodi pod drugo plačilno storitev, navedeno v Prilogi.
- (8) Treba je navesti kategorije ponudnikov plačilnih storitev, ki lahko zakonito opravljajo plačilne storitve povsod po Skupnosti, in sicer kreditne institucije, ki od uporabnikov

sprejemajo depozite, ki se lahko uporabijo za financiranje plačilnih transakcij in ki bi morale še naprej izpolnjevati zahteve skrbnega in varnega poslovanja iz Direktive 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij⁽¹⁾, institucije za izdajo elektronskega denarja, ki se lahko uporabi za financiranje plačilnih transakcij, ki bi morale še naprej izpolnjevati zahteve skrbnega in varnega poslovanja iz Direktive 2000/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. septembra 2000 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja⁽²⁾, ter poštne institucije, ki opravljajo te storitve na podlagi nacionalne zakonodaje.

- (9) Ta direktiva bi morala določiti pravila za izvrševanje plačilnih transakcij, pri katerih so sredstva v obliki elektronskega denarja, kakor je opredeljen v členu 1(3)(b) Direktive 2000/46/ES. Ta direktiva pa ne bi smela urejati izdajanje elektronskega denarja niti spreminjati ureditve skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja, kakor določa Direktiva 2000/46/ES. Zato plačilne institucije ne bi smele izdajati elektronskega denarja.
- (10) Za odpravo pravnih ovir za vstop na trg pa je treba določiti enotno dovoljenje za vse ponudnike plačilnih storitev, ki niso povezane s sprejemanjem depozitov ali izdajanjem elektronskega denarja. Zato je primerno, da se uvede nova kategorija ponudnikov plačilnih storitev, „plačilne institucije“, tako da se predvidi izdajanje dovoljenj za opravljanje plačilnih storitev na celotnem ozemlju Skupnosti pravnim osebam zunaj obstoječih kategorij, ob upoštevanju vrste strogih in celovitih pogojev. Tako bi se za tovrstne storitve uporabljali enaki pogoji na celotnem ozemlju Skupnosti.
- (11) Pogoji za izdajanje dovoljenj in ohranjanje dovoljenja za plačilne institucije bi morali vsebovati zahteve skrbnega in varnega poslovanja, ki so sorazmerne z operativnimi in finančnimi tveganji, s katerimi se soočajo taki subjekti pri svojem poslovanju. V zvezi s tem so potrebne jasne zahteve za ustanovni kapital v povezavi s tekočim kapitalom, ki bi jih lahko naknadno natančneje opredelili glede na potrebe trga. Zaradi raznolikosti na področju plačilnih storitev bi morala ta direktiva dopuščati različne načine, povezane z določeno diskrecijsko pravico nadzornih organov za zagotovitev, da so enaka tveganja obravnavana na enak način za vse ponudnike plačilnih storitev. Zahteve za plačilne institucije bi morale upoštevati dejstvo, da se plačilne institucije ukvarjajo z bolj specializiranimi in omejenimi dejavnostmi in pri tem ustvarjajo tveganja, ki so ožja in jih je lažje spremljati in nadzorovati kakor tista, ki nastanejo pri širšem spektru dejavnosti kreditnih institucij. Plačilne institucije zlasti ne bi smele sprejemati

⁽¹⁾ UL L 177, 30.6.2006, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2007/44/ES (UL L 247, 21.9.2007, str. 1).

⁽²⁾ UL L 275, 27.10.2000, str. 39.

depozitov od uporabnikov in bi jim moralo biti dovoljeno uporabljati sredstva, prejeta od uporabnikov, samo za opravljanje plačilnih storitev. Treba bi bilo določiti, da se sredstva strank vodijo ločeno od sredstev, ki jih ima plačilna institucija za druge poslovne dejavnosti. Za plačilne institucije bi se morale uporabljati tudi učinkovite zahteve za preprečevanje pranja denarja in preprečevanje financiranja terorizma.

- (12) Plačilne institucije bi morale svoje letne in konsolidirane računovodske izkaze pripraviti v skladu z Direktivo Sveta 78/660/EGS z dne 25. julija 1978 o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb ⁽¹⁾ ter, kjer je ustrezno, v skladu z Direktivo Sveta 83/349/EGS z dne 13. junija 1983 o konsolidiranih računovodskih izkazih ⁽²⁾ in Direktivo Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij ⁽³⁾. Letni računovodski izkazi in konsolidirani računovodski izkazi bi morali biti revidirani, razen če ta obveznost v skladu z Direktivo 78/660/EGS ter, kjer je ustrezno, z direktivama 83/349/EGS in 86/635/EGS za plačilno institucijo ne velja.
- (13) Ta direktiva bi morala urejati odobritev kredita plačilne institucije, tj. odobritev kreditnih linij in kreditnih kartic, le, kjer so ta tesno povezan s plačilnimi storitvami. Samo v primeru, da je kredit odobren zaradi lažjega izvajanja plačilnih storitev, in pod pogojem, da je to kratkoročni kredit, ki ni odobren za obdobje, daljše od dvanajstih mesecev, kar velja tudi za obnavljajoče kredite, je takšen kredit primerno dovoliti za čezmejne dejavnosti plačilnih institucij, če bo refinanciran v glavnem iz lastnih sredstev plačilne institucije in iz drugih sredstev na trgih kapitala, vendar ne iz sredstev, ki se hranijo v imenu strank za namene plačilnih storitev. Zgoraj navedeno ne bi smelo posegati v Direktivo Sveta 87/102/EGS z dne 22. decembra 1986 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi s potrošniškimi krediti ⁽⁴⁾ ali v drugo zadevno zakonodajo Skupnosti ali držav članic v zvezi s pogoji odobritve kredita potrošnikom, ki s to direktivo niso usklajeni.
- (14) Države članice morajo imenovati pristojne organe za izdajanje dovoljenj plačilnim institucijam, za opravljanje kontrol in za odločanje o odvzemu teh dovoljenj. Za zagotavljanje enake obravnave države članice ne bi smele uporabljati nobenih zahtev za plačilne institucije razen tistih, ki so navedene v tej direktivi. Vse odločitve pristojnih
- organov pa bi moralo biti mogoče izpodbijati na sodiščih. Poleg tega naloge pristojnih organov ne bi smele posegati v pregled nad delovanjem plačilnih sistemov, kar je v skladu s četrto alineo člena 105(2) Pogodbe naloga, ki jo mora opravljati Evropski sistem centralnih bank.
- (15) Glede na to, da je zaželeno registracija identitete in lokacije vseh oseb, ki opravljajo storitve nakazovanja, ter da se jim pripozna sprejemljivost, ne glede na to, ali so sposobne izpolnjevati vse pogoje za izdajo dovoljenja za plačilne institucije, tako da se nikomur ne bi bilo treba zatekati v sivo ekonomijo in se za vse osebe, ki opravljajo storitve nakazovanja, določijo določene minimalne pravne zahteve, je primerno in v skladu s Posebnim priporočilom VI Projektne skupine za finančno ukrepanje pri pranju denarja, da se predvidi mehanizem, s katerim se bodo lahko ponudniki plačilnih storitev, ki ne morejo izpolniti vseh teh pogojev, kljub temu obravnavali kot plačilne institucije. Za navedene namene bi morale države članice dovoliti vpis takšnih oseb v register plačilnih institucij, čeprav ne izpolnjujejo vseh ali nekaterih pogojev za pridobitev dovoljenja. Vendar pa je nujno, da se možnosti za uveljavljanje opustitev določijo za vsak primer posebej ob izpolnjevanju strogih zahtev, ki zadevajo obseg transakcij. Plačilne institucije, za katere velja opustitev, ne bi smele imeti niti pravice do ustanavljanja niti svobode opravljanja storitev, prav tako teh pravic ne bi smele izvajati posredno kot članice plačilnega sistema.
- (16) Za vse ponudnike plačilnih storitev je nujno, da imajo dostop do storitev tehnične infrastrukture plačilnih sistemov. Takšen dostop bi se vendarle moral pogojevati z ustreznimi zahtevami, da se zagotovita integriteta in stabilnost teh sistemov. Vsak ponudnik plačilnih storitev, ki zaprosi za udeležbo v plačilnem sistemu, bi moral udeležencem v plačilnem sistemu predložiti dokaz, iz katerega je razvidno, da je njegova notranja ureditev dovolj trdna za preprečevanje vseh vrst tveganj. Taki plačilni sistemi navadno vključujejo npr. štiristranske kartične sheme, kot tudi večje sisteme, ki obdelujejo kreditne prenose in direktne bremenitve. Da bi zagotovili enako obravnavo povsod po Skupnosti med različnimi kategorijami ponudnikov plačilnih storitev z dovoljenjem v skladu s pogoji njihovega dovoljenja, je nujno pojasniti pravila v zvezi z dostopom do opravljanja plačilnih storitev in dostopom do plačilnih sistemov. Treba bi bilo določiti pravila za nediskriminatorno obravnavo plačilnih institucij z dovoljenjem in kreditnih institucij, tako da lahko vsi ponudniki plačilnih storitev, ki konkurirajo na notranjem trgu, uporabljajo storitve tehnične infrastrukture teh plačilnih sistemov pod enakimi pogoji. Primerno je zagotoviti drugačno obravnavo med ponudniki plačilnih storitev z dovoljenjem in tistimi, ki so upravičeni do opustitve v skladu s to direktivo kot tudi do opustitve v skladu s členom 8 Direktive 2000/46/ES, zaradi razlik v pravilih skrbnega in varnega poslovanja. V vsakem

⁽¹⁾ UL L 222, 14.8.1978, str. 11. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2006/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 224, 16.8.2006, str. 1).

⁽²⁾ UL L 193, 18.7.1983, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2006/99/ES (UL L 363, 20.12.2006, str. 137).

⁽³⁾ UL L 372, 31.12.1986, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2006/46/ES.

⁽⁴⁾ UL L 42, 12.2.1987, str. 48. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 98/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 101, 1.4.1998, str. 17).

primeru naj se razlike v cenovnih pogojih dopustijo samo, če so utemeljene z razlikami v stroških, ki jih povzročijo ponudniki plačilnih storitev. To pa ne bi smelo posegati v pravice držav članic do omejitve dostopa do sistemsko pomembnih sistemov v skladu z Direktivo 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev ⁽¹⁾ in tudi brez poseganja v pristojnosti Evropske centralne banke in Evropskega sistema centralnih bank (ESCB), kot jih določa člen 105(2) Pogodbe ter člena 3(1) in člena 22 Statuta ESCB, v zvezi z dostopom do plačilnih sistemov.

- (17) Določbe glede dostopa do plačilnih sistemov se ne bi smele uporabljati za sisteme, ki jih vzpostavi in upravlja en sam ponudnik plačilnih storitev. Ti plačilni sistemi lahko delujejo v neposredni konkurenci s plačilnimi sistemi ali – kar je bolj pogosto – v tržni niši, ki je plačilni sistemi ne pokrivajo zadostno. Ti navadno zajemajo tristranske sheme, kot so tristranske kartične sheme, plačilne storitve, ki jih opravljajo ponudniki telekomunikacij, ali storitve denarnih nakazil, pri čemer je upravljavec sheme ponudnik plačilnih storitev tako za plačnika kot tudi za prejemnika plačila, in interne sisteme bančnih skupin. Da bi spodbudili konkurenco med temi plačilnimi sistemi in uveljavljenimi splošnimi plačilnimi sistemi, načeloma ne bi bilo ustrezno, da bi tretjim strankam dovolili dostop do teh plačilnih sistemov. Kljub vsemu naj bi za takšne sisteme vedno veljali predpisi Skupnosti in držav članic o konkurenci, v katerih bi bila zahtevana možnost dostopa do teh sistemov zaradi zagotavljanja učinkovite konkurence na plačilnih trgih.
- (18) Treba bi bilo določiti vrsto pravil za zagotavljanje preglednosti pogojev in zahtev v zvezi z informacijami za plačilne storitve.
- (19) Ta direktiva se ne bi smela uporabljati niti za plačilne transakcije v gotovini, ker enotni trg za plačila v gotovini že obstaja, niti za plačilne transakcije, ki temeljijo na papirnih čekih, saj jih zaradi njihove narave ni mogoče obdelovati tako učinkovito kakor druga plačilna sredstva. Dobra praksa na tem področju pa bi morala kljub temu temeljiti na načelih, določenih s to direktivo.
- (20) Ker potrošniki in podjetja niso v enakem položaju, ne potrebujejo enake stopnje zaščite. Medtem ko je pomembno zagamčiti pravice potrošnikov z določbami, od katerih ni mogoče odstopati s pogodbo, je primerno, da se podjetjem in organizacijam dovoli, da se dogovorijo drugače. Vseeno bi morale države članice imeti možnost določiti, da se mikropodjetja, kakor so opredeljena v Priporočilu Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003

o opredelitvi mikro, malih in srednje velikih podjetij ⁽²⁾, obravnavajo enako kot potrošniki. V vsakem primeru bi morale določene poglavitne določbe te direktive veljati vedno, ne glede na status uporabnika.

- (21) Ta direktiva bi morala določiti obveznosti ponudnikov plačilnih storitev v zvezi z zagotavljanjem informacij uporabnikom plačilnih storitev, ki bi morali prejeti jasne podatke enako visoke kakovosti o plačilnih storitvah, da bi se lahko ustrezno odločali in izbirali storitve znotraj EU. Zaradi zagotavljanja preglednosti bi ta direktiva morala določiti usklajene zahteve, potrebne za zagotavljanje potrebnih in zadostnih informacij uporabnikom plačilnih storitev tako glede pogodbe za plačilne storitve kot glede plačilnih transakcij. Da bi spodbudili nemoteno delovanje enotnega trga plačilnih storitev, bi morale biti državam članicam omogočeno sprejeti predpise samo glede tistih informacij, ki jih določa ta direktiva.
- (22) Potrošnike bi bilo treba zavarovati pred nepoštenimi in zavajajočimi praksami v skladu z Direktivo 2005/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ⁽³⁾ kot tudi z Direktivo 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) ⁽⁴⁾ ter z Direktivo 2002/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. septembra 2002 o trženju finančnih storitev potrošnikom na daljavo ⁽⁵⁾. Dodatne določbe v teh direktivah še vedno veljajo. Treba pa bi bilo zlasti jasno opredeliti odnos med to direktivo in Direktivo 2002/65/ES v zvezi z zahtevami, povezanimi s predpogodbenimi informacijami.
- (23) Zahtevane informacije bi morale biti sorazmerne s potrebami uporabnikov in sporočene na običajen način. Zahteve po informacijah za enkratno plačilno transakcijo pa bi se morale razlikovati od tistih za okvirno pogodbo, ki predvideva vrsto plačilnih transakcij.
- (24) V praksi so okvirne pogodbe in plačilne transakcije, za katere te pogodbe veljajo, veliko pogostejše in gospodarsko pomembne kot enkratne plačilne transakcije. Če gre za plačilni račun ali določen plačilni instrument, se zahteva okvirna pogodba. Zato bi morale biti zahteve za predhodne informacije v zvezi z okvirnimi pogodbami celovite, informacije pa vedno posredovane na papirju ali na drugem trajnem nosilcu, kot so izpisi iz bančnih tiskalnikov, računalniške diskete, CD-ROM-i, DVD-ji in trdi diski

⁽²⁾ UL L 124, 20.5.2003, str. 36.

⁽³⁾ UL L 149, 11.6.2005, str. 22.

⁽⁴⁾ UL L 178, 17.7.2000, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 271, 9.10.2002, str. 16.

⁽¹⁾ UL L 166, 11.6.1998, str. 45.

osebni računalnikov, na katerih se lahko shranjuje elektronska pošta, ter na spletnih mestih, če je ta mogoče uporabljati toliko časa, kolikor je potrebno za namene informiranja, in omogočajo nespremenjeno predvajanje shranjenih informacij. Vendar pa, bi morale biti omogočeno, da se ponudnik in uporabnik plačilnih storitev dogovorita v okvirni pogodbi o načinu predložitve nadaljnjih informacij o izvedenih plačilnih transakcijah, na primer, da so v internetnem bančništvu vse informacije o plačilnem računu dostopne neposredno na spletu.

- (25) Pri enkratnih plačilnih transakcijah bi moral ponudnik plačilnih storitev na lastno pobudo vedno zagotavljati samo bistvene informacije. Ker je plačnik navadno navzoč, ko izda plačilni nalog, ni treba zahtevati, da se informacije v vsakem primeru predložijo na papirju ali drugem trajnem nosilcu. Ponudnik plačilnih storitev lahko informacije poda ustno na okencu ali omogoči, da so lahko dostopne, na primer tako, da pogoje v svojih prostorih objavi na oglasni deski. Uporabnike bi moral tudi obvestiti, kje so dostopne podrobnejše informacije (na primer naslov spletnega mesta). Če potrošnik tako zahteva, pa bi moral ponudnik bistvene informacije zagotoviti na papirju ali drugem trajnem nosilcu.
- (26) Ta direktiva bi morala potrošniku zagotoviti pravico, da prejme ustrezne informacije brezplačno, preden se zaveže s kakršno koli pogodbo o plačilnih storitvah. Prav tako bi moralo biti omogočeno, da potrošnik brezplačno zahteva predhodne informacije in okvirno pogodbo na papirju, kadar koli med pogodbenim razmerjem, da se mu s tem omogoči primerjava storitev in pogojev ponudnikov plačilnih storitev ter, v primeru spora, preverjanje njegovih pogodbenih pravic in obveznosti. Te določbe bi morale biti v skladu z Direktivo 2002/65/ES. Izrecne določbe o brezplačnih informacijah v tej direktivi ne bi smele povzročiti, da se potrošnikom lahko zaračunajo te informacije po drugih veljavnih direktivah.
- (27) Pri načinu zagotavljanja zahtevanih informacij uporabniku plačilnih storitev s strani ponudnika plačilnih storitev bi bilo treba upoštevati potrebe uporabnika plačilnih storitev kakor tudi – glede na dogovor v zadevni pogodbi o plačilnih storitvah – praktične tehnične vidike in stroškovno učinkovitost. Direktiva bi morala tako razlikovati med dvema načinoma, kako ponudnik plačilnih storitev daje informacije: informacije bi morale biti zagotovljene, tj. ponudnik plačilnih storitev bi jih moral v skladu s to direktivo v ustreznem času sam zagotoviti, ne da bi jih moral uporabnik plačilnih storitev izrecno zahtevati, ali pa bi morale biti uporabniku plačilnih storitev dane na voljo ob upoštevanju vseh njegovih zahtev za dodatne informacije. V zadnjem primeru bi si moral uporabnik plačilnih storitev dejavno prizadevati za pridobitev informacij: jih od ponudnika plačilnih storitev izrecno zahtevati, se prijaviti v poštni nabiralnik bančnega računa ali vstaviti bančno kartico v tiskalnik za bančne izpiske. Ponudnik plačilnih storitev bi moral v ta namen zagotoviti, da ima uporabnik plačilnih storitev možnost dostopa do informacij in da so mu te na voljo.
- (28) Poleg tega bi moral potrošnik prejeti osnovne informacije o izvršenih plačilnih transakcijah brez dodatnih nadomestil. Če gre za enkratno plačilno transakcijo, ponudnik plačilnih storitev te informacije ne bi smel zaračunavati ločeno. Podobno bi se morale naknadne mesečne informacije o plačilnih transakcijah na podlagi okvirne pogodbe dajati brezplačno. Glede na pomembnost preglednosti določanja cen in različne potrebe strank bi morale biti pogodbenikom omogočeno, da se dogovorijo glede nadomestil, zaračunanih za pogostejše ali dodatne informacije. Da bi se ustrezno upoštevale različne nacionalne prakse, bi bilo treba državam članicam dovoliti, da določijo pravila, na podlagi katerih je treba mesečne izpiske plačil na papirju vedno posredovati brezplačno.
- (29) Za omogočanje večje mobilnosti strank bi morali imeti potrošniki na voljo možnost, da po preteku enega leta prekinajo okvirno pogodbo, ne da bi se jim zaračunala nadomestila. Za potrošnike dogovorjeni odpovedni rok ne bi smel biti daljši od enega meseca, za ponudnike plačilnih storitev pa ne krajši od dveh mesecev. Ta direktiva ne bi smela posegati v obveznost ponudnika plačilnih storitev, da prekine pogodbo o plačilnih storitvah v izjemnih primerih v skladu z drugo zadevno zakonodajo Skupnosti ali nacionalno zakonodajo, npr. zakonodajo na področju pranja denarja in financiranja terorizma, kakršnimi koli ukrepi za zamrzitev sredstev ali kakršnim koli posebnim ukrepom, povezanim s preprečevanjem in preiskovanjem kaznivih dejanj.
- (30) Instrumenti za plačila majhnih vrednostih bi morali biti poceni in za uporabo preprosta alternativa v primeru blaga in storitev nizkih cen in ne bi smeli biti preobremenjeni s pretiranimi zahtevami. Ustrezne zahteve glede obveščanja in pravila za njihovo izvajanje bi zato morala biti omejena na bistvene informacije in pri tem upoštevati tudi tehnične zmožnosti, ki se jih lahko upravičeno pričakuje za instrumente, namenjene plačilom majhnih vrednosti. Uporabniki plačilnih storitev bi morali biti kljub manj strogemu režimu deležni zadostne zaščite, saj ti plačilni instrumenti pomenijo omejeno tveganje, kar velja zlasti za predplačniške instrumente.
- (31) Da bi zmanjšali tveganje in olajšali posledice neodobrenih ali nepravilno izvršenih plačilnih transakcij, bi moral uporabnik plačilnih storitev ponudnika plačilnih storitev čim prej obvestiti o morebitnem izpodbijanju domnevno neodobrenih ali nepravilno izvedenih plačilnih transakcij, pod pogojem, da je ponudnik plačilnih storitev v skladu s to direktivo izpolnil svoje obveznosti posredovanja informacij. Če je uporabnik plačilnih storitev poslal takšno obvestilo v predpisanem roku, bi moral imeti možnost, da takšne zahtevke uveljavi v rokih, predpisanih v nacionalni zakonodaji. Ta direktiva ne bi smela vplivati na druge zahtevke med uporabniki in ponudniki plačilnih storitev.

- (32) Da bi uporabnike plačilnih storitev spodbudili, da svojega ponudnika plačilnih storitev nemudoma obvestijo o kraji ali izgubi plačilnega instrumenta in tako zmanjšajo tveganje neodobrenih plačilnih transakcij, bi moral biti uporabnik odgovoren samo za omejeni znesek, razen če je ravnal goljufivo ali iz hude malomarnosti. Poleg tega, ko uporabnik obvesti ponudnika plačilne storitve, da bi lahko bil njegov plačilni instrument zlorabljen, se od uporabnika ne bi smelo zahtevati, da krije kakršne koli nadaljnje izgube, ki so posledica nedovoljene uporabe navedenega instrumenta. Ta direktiva ne bi smela posegati v odgovornost ponudnikov plačilnih storitev za tehnično varnost lastnih proizvodov.
- (33) Da bi se ocenila morebitna malomarnost uporabnikov plačilnih storitev, bi bilo treba upoštevati vse okoliščine. Dokaze in stopnjo domnevne malomarnosti bi bilo treba oceniti na osnovi nacionalne zakonodaje. Pogodbeni pogoji v zvezi z zagotavljanjem in uporabo plačilnega instrumenta, ki bi posledično povečali dokazno breme za potrošnika ali zmanjšali dokazno breme za izdajatelja, bi se morali šteti za nične in neveljavne.
- (34) Vendar bi morale biti državam članicam omogočeno, da določijo manj stroga pravila od zgoraj navedenih, da se ohrani obstoječa stopnja varstva potrošnikov in spodbudi zaupanje v varno uporabo elektronskih plačilnih instrumentov. Ustrezno bi bilo treba upoštevati tudi dejstvo, da različni plačilni instrumenti pomenijo različna tveganja, saj bi tako spodbudili izdajanje varnejših instrumentov. Državam članicam bi morale biti dovoljeno zmanjšati ali popolnoma opustiti odgovornost plačnika, razen če je plačnik ravnal goljufivo.
- (35) Treba bi bilo predvideti določbe za razporejanje izgub v primeru neodobrenih plačilnih transakcij. Za uporabnike plačilnih storitev, ki niso potrošniki, se lahko uporabljajo drugačne določbe, ker so taki uporabniki ponavadi bolj zmožni presoditi tveganje goljufije in sprejeti izravnalne ukrepe.
- (36) Ta direktiva bi morala določiti pravila za povračila, da bi bil potrošnik zaščiten, kadar izvedena plačilna transakcija prekorači upravičeno pričakovan znesek. Ponudnikom plačilnih storitev bi morale biti omogočeno, da svojim strankam zagotovijo celo ugodnejše pogoje, na primer povračilo vseh spornih plačilnih transakcij. V primerih, ko uporabnik terja povračilo plačilne transakcije, pravice do povračila ne bi smele vplivati niti na obveznost plačnika do prejemnika, izhajajočo iz temeljnega pogodbenega razmerja, npr. za plačila za naročeno, potrošeno ali zakonito zaračunano blago ali storitve niti na pravice uporabnika do preklica plačilnega naloga.
- (37) Za finančno načrtovanje in pravočasno izpolnjevanje plačilnih obveznosti morajo imeti potrošniki in podjetja zagotovilo glede obdobja, ki je potrebno za izvršitev plačilnega naloga. Zato bi morala ta direktiva uvesti trenutek za začetek učinkovanja pravic in obveznost, in sicer ko ponudnik plačilnih storitev prejme plačilni nalog, vključno z možnostjo prejema po sredstvih obveščanja, dogovorjenih v pogodbi o plačilnih storitvah, ne glede na predhodno sodelovanje v postopku oblikovanja in posredovanja plačilnega naloga, kot so preverjanje varnosti in razpoložljivosti sredstev, informacije v zvezi z uporabo osebne identifikacijske številke ali obljuba plačila. Poleg tega bi se moral za prejem plačilnega naloga šteti trenutek, ko ponudnik plačilnih storitev prejme plačilni nalog, ki bo bremenil plačnikov račun. Dan ali trenutek, ko prejemnik plačila svojemu ponudniku plačilnih storitev posreduje plačilne naloge za poravnavo na primer plačil s karticami ali direktnih bremenitev ali ko ponudnik plačilnih storitev prejemniku plačila odobri predhodno financiranje zadevnih zneskov (s posojilom v primeru nepričakovanih dogodkov), bi moral biti v tej zvezi brezpredmeten. Uporabniki bi morali imeti možnost, da se zanesejo na pravilno izvršitev popolnega in veljavnega plačilnega naloga, če ponudnik plačilnih storitev nima pogodbenih ali zakonskih razlogov za zavrnitev. Če ponudnik plačilnih storitev plačilni nalog zavrne, bi moral to dejstvo in razlog zanj sporočiti uporabniku plačilnih storitev ob prvi priložnosti, v skladu z zakonodajo Skupnosti in nacionalno zakonodajo.
- (38) Glede na hitrost, s katero sodobni, popolnoma avtomatizirani plačilni sistemi obdelujejo plačilne transakcije, kar pomeni, da po določenem trenutku plačilnega naloga ni mogoče preklicati brez visokih stroškov ročnega posredovanja, je treba določiti jasen rok za preklic plačila. Pogodbene stranke se lahko dogovorijo o drugačnem roku, odvisno od vrste plačilne storitve in plačilnega naloga. V tem smislu se preklic lahko uporablja samo v razmerju med uporabnikom in ponudnikom plačilnih storitev, kar ne posega v nepreklicnost in dokončnost plačilnih transakcij v plačilnih sistemih.
- (39) Nepreklicnost transakcij ne bi smela vplivati na pravico ali obveznost ponudnika plačilnih storitev v skladu z zakonodajo nekaterih držav članic – če izhaja iz okvirne pogodbe plačnika ali nacionalnih zakonodaj, predpisov, upravnih določb ali smernic –, da plačniku v primeru spora s prejemnikom plačil povrne znesek izvršene plačilne transakcije. Takšno povračilo bi se moralo šteti za nov plačilni nalog. V vseh drugih primerih bi se morali pravni spori, izhajajoči iz razmerja v zvezi s plačilnim nalogom, reševati izključno med plačnikom in prejemnikom plačila.
- (40) Za popolnoma integrirano obdelavo plačil brez ročnega posredovanja in pravno gotovost glede izpolnitve osnovnih obveznosti med uporabniki plačilnih storitev je nujno, da bi moral biti celotni znesek, ki ga prenese plačnik, nakazan na račun prejemnika plačila. V skladu s tem ne bi smelo biti

dovoljeno, da posredniki, ki sodelujejo v izvršitvi plačilnih transakcij, uveljavljajo odbitke od prenesenih zneskov. Po drugi strani pa bi morale biti omogočeno, da prejemnik plačila sklene dogovor s ponudnikom plačilnih storitev, po katerem lahko slednji zaračuna svoja nadomestila. Da bi prejemnik plačila lahko preveril, ali je bil dolgovani znesek pravilno plačan, bi morale naknadne informacije o plačilni transakciji vsekakor vsebovati tudi znesek morebitnih nadomestil, ne le celotnega zneska prenesenih sredstev.

(41) Kar zadeva nadomestila, so izkušnje pokazale, da je delitev nadomestil med plačnikom in prejemnikom plačila najbolj učinkovit sistem, ker pospešuje obdelavo plačil brez ročnega posredovanja. Zato bi bilo treba določiti, da vsak ponudnik plačilnih storitev zaračuna nadomestila v običajnih okoliščinah neposredno prejemniku plačila in plačniku. To pa bi se moralo uporabljati le, če plačilna transakcija ne zahteva menjave valut. Znesek nadomestil je lahko tudi nič, ker določbe te direktive ne vplivajo na prakso, da ponudnik plačilnih storitev potrošnikom ne zaračunava knjiženja v dobro njihovih računov. Podobno lahko, odvisno od pogodbenih pogojev, ponudnik plačilnih storitev za uporabo plačilnih storitev zaračuna samo prejemniku plačila (trgovcu), kar pomeni, da plačniku ne zaračuna nobenih nadomestil. Zaračunavanje za plačilne sisteme je lahko v obliki naročnine. Določbe o prenesenem znesku ali morebitnih zaračunanih nadomestilih ne vplivajo neposredno na oblikovanje cen med ponudniki plačilnih storitev ali morebitnimi posredniki.

(42) Zaradi spodbujanja preglednosti in konkurence ponudnik plačilnih storitev ne bi smel preprečiti prejemniku plačila, da od plačnika zahteva plačilo nadomestil za uporabo določenega plačilnega instrumenta. Medtem ko je treba prejemniku plačila omogočiti, da poljubno zaračuna nadomestila za uporabo določenega plačilnega instrumenta, bi se lahko države članice odločile prepovedati ali omejiti takšno prakso, če je to po njihovem mnenju upravičeno zaradi neprimerne oblikovanja cen ali morebitnih negativnih posledic takšnega oblikovanja cen za uporabo nekega plačilnega instrumenta, pri čemer bi morale upoštevati, da je treba spodbujati konkurenco in uporabo učinkovitih plačilnih instrumentov.

(43) Za izboljšanje učinkovitosti plačil v Skupnosti bi bilo treba določiti obdobje enega dne kot najdaljši rok izvršitve vseh plačilnih nalogov v eurih ali v valuti države članice izven euroobmočja, ki jih odredi plačnik, vključno s kreditnimi prenosi in denarnimi nakazili. Za vsa druga plačila, kot so plačila, ki jih je odredil prejemnik plačila ali so bila odrejena prek njega, vključno z direktnimi bremenitvami in plačili s karticami, če ni izrecnega dogovora med ponudnikom in plačnikom o daljšem roku izvršitve, bi se moral uporabljati enak enodnevni rok izvršitve. Zgornja obdobja se lahko

podaljšajo za dodatni delovni dan, če je plačilni nalog izdan na papirju. To omogoča nadaljnje zagotavljanje plačilnih storitev tistim potrošnikom, ki so navajeni na dokumente izključno na papirju. Pri shemah direktnih bremenitev bi moral ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila posredovati nalog za unovčenje v roku, o katerem se je dogovoril s prejemnikom plačila, tako da je poravnava mogoča na dogovorjeni dan zapadlosti. Glede na to, da so nacionalne plačilne infrastrukture pogosto zelo učinkovite, in da bi preprečili poslabšanje obstoječe kakovosti storitev, bi bilo treba državam članicam dovoliti, da po potrebi ohranijo ali določijo pravila, po katerih je čas izvršitve krajši od enega delovnega dne.

(44) Določbe o izvršitvi za celotni znesek in o času izvršitve bi morale pomeniti dobro prakso, kadar se eden od ponudnikov storitev ne nahaja v Skupnosti.

(45) Za uporabnika plačilnih storitev je nujno, da pozna realne stroške in nadomestila za plačilne storitve, ki mu omogočajo ustrezno izbiro. V skladu s tem se ne bi smela dovoliti uporaba nepreglednih načinov oblikovanja cen, ker je splošno znano, da te metode uporabnikom zelo otežujejo ugotavljanje realne cene plačilne storitve. Uporaba datuma valute v škodo uporabnika ne bi smela biti dovoljena.

(46) Za nemoteno in učinkovito delovanje plačilnega sistema je pomembno, da se lahko uporabnik zaneša, da bo ponudnik plačilnih storitev izvršil plačilno transakcijo pravilno in v dogovorjenem času. Navadno je ponudnik tisti, ki lahko oceni tveganja, povezana s plačilno transakcijo. Ponudnik je tisti, ki zagotavlja plačilni sistem, izvede aktivnosti za odpoklic napačno ali nepravilno dodeljenih sredstev in v večini primerov odloča o posrednikih, ki sodelujejo pri izvršitvi plačilne transakcije. Glede na vse te okoliščine je popolnoma primerno, da se, razen v izjemnih in nepredvidljivih okoliščinah, določi odgovornost ponudnika plačilnih storitev za izvrševanje plačilnih transakcij, ki jih sprejme od uporabnika, razen za dejanja in opustitve ponudnika plačilnih storitev prejemnika plačila, za izbiro katerih je odgovoren le prejemnik plačila. Da pa plačnika ne bi pustili nezavarovanega v malo verjetnih situacijah, v katerih ni mogoče dokazati (*non liquet*), ali je ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila prejel znesek plačila ali ne, bi moral dokazno breme nositi plačnikov ponudnik plačilnih storitev. Praviloma se lahko pričakuje, da bo posredniška institucija (običajno „nevtralni“ organ, kot je centralna banka ali klirinška hiša), ki prenese znesek plačila od ponudnika plačilnih storitev pošiljatelja ponudniku plačilnih storitev prejemnika, shranila obračunske podatke in jih bo po potrebi lahko ponovno zagotovila. Takoj ko je znesek plačila knjižen v dobro računa prejemnega ponudnika plačilnih storitev, bi moral imeti prejemnik

plačila nemudoma možnost uveljavljanja zahtevka za dobropis zneska na svojem računu pri svojem ponudniku plačilnih storitev.

(47) Ponudnik plačilnih storitev plačnika bi moral prevzeti odgovornost za pravilno izvršitev plačila, vključno in predvsem za celotni znesek plačilne transakcije in čas izvršitve, ter polno odgovornost za morebitno neizpolnjevanje odgovornosti drugih pogodbenic v plačilni verigi, vse do računa prejemnika plačila. Zaradi te odgovornosti bi moral ponudnik plačilnih storitev plačnika v primeru, da celoten znesek ni bil knjižen v dobro ponudnika plačilnih storitev prejemnika plačila, popraviti plačilno transakcijo ali plačniku brez nepotrebnega odlašanja povrniti ustrezen znesek te transakcije, ne glede na morebitne druge zahtevke v skladu z nacionalno zakonodajo. Ta direktiva bi se morala nanašati le na pogodbene obveznosti in odgovornosti med uporabnikom plačilnih storitev in njegovim ponudnikom plačilnih storitev. Vendar so za pravilno delovanje kreditnih prenosov in drugih plačilnih storitev potrebne pogodbe med ponudniki plačilnih storitev in njihovimi posredniki, kot so obdelovalci, v katerih se ti dogovorijo o vzajemnih pravicah in obveznostih. Vprašanja v zvezi z obveznostmi so bistven del teh standardnih pogodb. Da bi se lahko ponudniki plačilnih storitev in posredniki, ki sodelujejo v plačilni transakciji, zanesli drug na drugega, je treba zagotoviti pravno varnost, na podlagi katere ponudnik plačilne storitve, ki mu ni mogoče pripisati odgovornosti, prejme nadomestilo za nastalo izgubo ali zneske, plačane v skladu z določbami te direktive glede odgovornosti. Nadaljnje pravice in podrobnosti v zvezi z obsegom regresne pravice ter način obravnavanja zahtevkov do ponudnika plačilnih storitev ali posrednika, ki mu je mogoče pripisati nepravilno izvedeno plačilno transakcijo, bi se morali določiti v pogodbah.

(48) Ponudnik plačilnih storitev bi moral imeti možnost nedvoumno navesti informacije, ki so zahtevane za pravilno izvršitev plačilnega naloga. Po drugi strani pa za preprečevanje razdrobljenosti in zato, da se ne bi ogrozila ustanovitev integriranih plačilnih sistemov v Skupnosti, državam članicam ne bi smelo biti dovoljeno zahtevati uporabe posebnih identifikacijskih oznak za plačilne transakcije. To pa državam članicam ne bi smelo preprečiti, da od ponudnika plačilnih storitev plačnika zahtevajo skrbno delovanje in – kjer je to tehnično izvedljivo in ni potrebno ročno posredovanje – preverjanje usklajenosti enolične identifikacijske oznake, če se ugotovi, da je enolična identifikacijska oznaka neusklajena, pa zavrnitev plačilnega naloga in obvestitev plačnika. Obveznost ponudnika plačilnih storitev bi morala biti omejena na pravilno izvršitev plačilne transakcije v skladu s plačilnim nalogom uporabnika plačilnih storitev.

(49) Za spodbujanje učinkovitega preprečevanja goljufij in za boj proti goljufijam v zvezi s plačili na celotnem ozemlju

Skupnosti, bi bilo treba urediti učinkovito izmenjavo podatkov med ponudniki plačilnih storitev, ki bi morali imeti dovoljenje za zbiranje, obdelavo in izmenjavo osebnih podatkov v zvezi z osebami, ki sodelujejo v goljufiji v zvezi s plačili. Vse navedene dejavnosti bi se morale izvajati v skladu z Direktivo 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ⁽¹⁾.

(50) Treba je zagotoviti učinkovito uresničevanje določb nacionalne zakonodaje, sprejetih na podlagi te direktive. Zato bi bilo treba vzpostaviti ustrezne postopke, s katerimi bo možno obravnavati pritožbe proti ponudnikom plačilnih storitev, ki ne izpolnjujejo navedenih določb, in zagotoviti, če je primerno, določitev učinkovitih, sorazmernih in odvračilnih kazni.

(51) Brez poseganja v pravico strank, da sprožijo postopke na sodišču, bi morale države članice zagotoviti lahko dostopno in stroškovno učinkovito izvensodno reševanje sporov med ponudniki plačilnih storitev in potrošniki, ki so posledica pravic in obveznosti iz te direktive. Člen 5(2) Rimske konvencije o uporabi prava pri pogodbenih obligacijskih razmerjih ⁽²⁾ zagotavlja, da zaščite potrošnika, ki jo zagotavljajo obvezni predpisi njegove države stalnega prebivališča, ne smejo ogroziti nobene pogodbene določbe o pravu, ki se uporablja.

(52) Države članice bi morale določiti, ali so organi, pristojni za izdajo dovoljenj plačilnim institucijam, lahko pristojni tudi za izvensodne pritožbene postopke in postopke izvensodnih poravnav.

(53) Ta direktiva ne bi smela posegati v določbe nacionalne zakonodaje v zvezi s posledicami glede odgovornosti za netočnost v izražanju ali posredovanju izjave.

(54) Ker je treba pregledati učinkovito delovanje te direktive in spremljati napredek pri vzpostavljanju enotnega trga plačil, bi morala Komisija tri leta po koncu obdobja za prenos te direktive pripraviti poročilo. Glede na svetovno integracijo finančnih storitev in uskladitev varstva potrošnikov, tudi izven učinkovitega delovanja te direktive, bi morale biti glavne točke pregleda osredotočene na morebitno potrebo po razširitvi področja uporabe na valute, ki niso valute EU, in na plačilne transakcije, pri katerih le eden od zadevnih ponudnikov plačilnih storitev deluje v Skupnosti.

(55) Ker določbe te direktive nadomeščajo določbe Direktive 97/5/ES, bi bilo treba navedeno direktivo razveljaviti.

(56) Treba je določiti bolj natančna pravila v zvezi z zlorabo plačilnih kartic, kar je področje, ki ga trenutno obravnavata Direktiva 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 1997 o varstvu potrošnikov glede sklepanja

⁽¹⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ UL C 27, 26.1.1998, str. 34.

pogodb pri prodaji na daljavo ⁽¹⁾ in Direktiva 2002/65/ES. Navedeni direktivi bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.

(57) Ker se v skladu z Direktivo 2006/48/ES za finančne institucije ne uporabljajo pravila, ki se uporabljajo za kreditne institucije, bi se morale zanje uporabljati iste zahteve, kakor za plačilne institucije, da bi lahko opravljale plačilne storitve na celotnem ozemlju Skupnosti. Zato bi bilo treba ustrezno spremeniti Direktivo 2006/48/ES.

(58) Ker je denarno nakazilo v tej direktivi opredeljeno kot plačilna storitev, ki zahteva dovoljenje za plačilne institucije ali registracijo za nekatere fizične ali pravne osebe, ki v določenih okoliščinah, opredeljenih s to direktivo, lahko uveljavljajo klavzulo opustitve, bi bilo treba Direktivo 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2005 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma ⁽²⁾ ustrezno spremeniti.

(59) Zaradi pravne gotovosti je primerno, da se sprejmejo prehodne ureditve v skladu s katerimi bodo osebe, ki so začele opravljati dejavnosti plačilnih institucij v skladu z nacionalno zakonodajo, ki je veljala pred začetkom veljavnosti te direktive, v določenem obdobju še naprej opravljale navedene dejavnosti v zadevnih državah članicah.

(60) Ker ciljev te direktive, in sicer vzpostavitve enotnega trga plačilnih storitev, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, ker zahteva uskladitev številnih različnih pravil, ki trenutno obstajajo v pravnih sistemih različnih držav članic, in ker se lahko lažje dosejajo na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenih ciljev.

(61) Ukrepe, ki so potrebni za izvajanje te direktive, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽³⁾.

(62) Zlasti bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila za sprejem izvedbenih določb zaradi upoštevanja tehnološkega in tržnega razvoja. Ker so ti ukrepi splošnega obsega in so namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive, bi jih bilo treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES.

⁽¹⁾ UL L 144, 4.6.1997, str. 19. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/29/ES.

⁽²⁾ UL L 309, 25.11.2005, str. 15.

⁽³⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23. Sklep, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2006/512/ES (UL L 200, 22.7.2006, str. 11).

(63) V skladu s točko 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje ⁽⁴⁾ bi moral Svet spodbuditi države članice, da za lastne potrebe in v interesu Skupnosti izdelajo in objavijo tabele, ki bodo, kolikor je to mogoče, prikazovale korelacijo med to direktivo in ukrepi za prenos –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

NASLOV I

PREDMET UREJANJA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja

1. Ta direktiva določa pravila, v skladu s katerimi države članice razlikujejo naslednjih šest kategorij ponudnikov plačilnih storitev:

- (a) kreditne institucije v smislu člena 4(1)(a) Direktive 2006/48/ES;
- (b) institucije za izdajo elektronskega denarja v smislu člena 1(3)(a) Direktive 2000/46/ES;
- (c) poštno institucije, ki imajo pravico opravljati plačilne storitve na podlagi nacionalne zakonodaje;
- (d) plačilne institucije v smislu te direktive;
- (e) Evropsko centralno banko in nacionalne centralne banke, kadar ne delujejo kakor monetarni organ ali drugi javni organi;
- (f) države članice ali njihove regionalne ali lokalne organe, kadar ne delujejo kakor javni organi.

2. Ta direktiva določa tudi pravila v zvezi s preglednostjo pogojev in zahtevami za informacije o plačilnih storitvah ter ustreznimi pravicami in obveznostmi uporabnikov plačilnih storitev in ponudnikov plačilnih storitev v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev kot redne zaposlitve ali poslovne dejavnosti.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za plačilne storitve, zagotovljene v Skupnosti. Vendar pa se, z izjemo člena 73, naslova III in IV uporabljata le, če se tako ponudnik plačilnih storitev plačnika kot ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila ali edini ponudnik plačilnih storitev v plačilni transakciji nahajajo v Skupnosti.

⁽⁴⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

2. Naslova III in IV se uporabljata za plačilne storitve, izvedene v eurih ali v valuti države članice izven euroobmočja.

3. Države članice lahko opustijo uporabo vseh ali nekaterih določb te direktive za institucije iz člena 2 Direktive 2006/48/ES, razen za tiste institucije, naveden v prvi in drugi alineji tega člena.

Člen 3

Negativni obseg področja uporabe

Ta direktiva se ne uporablja za:

- (a) plačilne transakcije, izvršene izključno v gotovini neposredno od plačnika do prejemnika plačila in brez posredovanja posrednika;
- (b) plačilne transakcije od plačnika do prejemnika plačila s posredovanjem trgovskega zastopnika, pooblaščenega, da se pogaja ali dogovori v imenu plačnika ali prejemnika plačila o prodaji ali nakupu blaga oziroma storitev;
- (c) poklicni fizični prevoz bankovcev in kovancev vključno z zbiranjem, obdelavo in dostavo;
- (d) plačilne transakcije nepoklicnega zbiranja in dostave gotovine v okviru nepridobitne ali dobrodelne dejavnosti;
- (e) storitve, s katerimi prejemnik plačila posreduje plačniku gotovino kot del plačilne transakcije po izrecni zahtevi uporabnika plačilnih storitev, podani tik pred izvršitvijo plačilne transakcije v obliko plačila za nakup blaga ali storitev;
- (f) dejavnost menjave denarja, to je dejavnost „gotovina za gotovino,“ pri čemer se sredstva ne hranijo na plačilnem računu;
- (g) plačilne transakcije na podlagi enega od naslednjih dokumentov, ki so izdani na ponudnika plačilnih storitev, z namenom dati sredstva na razpolago prejemniku plačila:
 - (i) papirni čeki v skladu z Ženevsko konvencijo z dne 19. marca 1931, ki zagotavlja enotne zakone za čeke;
 - (ii) papirni čeki, podobni tistim iz točke (i), ki jih ureja zakonodaja držav članic, ki niso članice Ženevske konvencije z dne 19. marca 1931, ki zagotavlja enotne zakone za čeke;
 - (iii) papirne menice in zadolžnice v skladu z Ženevsko konvencijo z dne 7. junija 1930, ki zagotavlja enotne zakone o menicah in zadolžnicah;
 - (iv) papirne menice in zadolžnice, podobne tistim iz točke (iii), ki jih ureja zakonodaja držav članic, ki niso članice Ženevske konvencije z dne 7. junija 1930, ki zagotavlja enotne zakone za menice in zadolžnice;
- (v) papirna potrdila;
- (vi) papirni potovalni čeki; ali
- (vii) papirne poštna nakaznice, kakor jih je opredelila Svetovna poštna zveza;
- (h) plačilne transakcije, izvedene znotraj plačilnega sistema ali sistema poravnave vrednostnih papirjev med poravnalnimi zastopniki, osrednjimi nasprotnimi strankami, klirinškimi hišami in/ali centralnimi bankami in drugimi udeleženci v sistemu ter ponudniki plačilnih storitev, brez poseganja v člen 28;
- (i) plačilne transakcije v zvezi s servisiranjem vrednostnih papirjev, vključno z dividendami, delitvami prihodkov ali drugimi delitvami, ali odkupom ali prodajo, ki jih izvedejo osebe iz točke (h) ali investicijske družbe, kreditne institucije, kolektivna naložbena podjetja ali družbe za upravljanje premoženja, ki opravljajo investicijske storitve, in vsi drugi subjekti, ki lahko hranijo finančne instrumente;
- (j) storitve, ki jih ponujajo ponudniki tehničnih storitev, ki podpirajo upravljanje plačilnih storitev, ne da bi v katerem koli trenutku imeli v posesti sredstva, ki se prenašajo, vključno z obdelavo in shranjevanjem podatkov, storitvami za varovanje zaupanja in zasebnosti, preverjanjem pristnosti podatkov in subjektov, zagotavljanjem informacijske tehnologije (IT) in komunikacijske mreže, zagotavljanjem in vzdrževanjem terminalov in naprav, ki se uporabljajo za plačilne storitve;
- (k) storitve, ki temeljijo na instrumentih, ki se lahko uporabljajo za nakup blaga ali storitev samo v prostorih izdajatelja ali na podlagi trgovinskega sporazuma z izdajateljem v okviru omejene mreže ponudnikov storitev ali za omejeni izbor blaga ali storitev;
- (l) plačilne transakcije, izvršene s kakršnimi koli telekomunikacijskimi, digitalnimi ali IT napravami, pri čemer se kupljeno blago ali storitve dobavljajo na telekomunikacijske, digitalne ali IT naprave in naj bi se tudi uporabljale z njimi, pod pogojem, da upravljavec telekomunikacijskega, digitalnega ali IT omrežja ne deluje le kot posrednik med uporabnikom plačilnih storitev ter ponudnikom blaga in storitev;
- (m) plačilne transakcije, izvršene med ponudniki plačilnih storitev, njihovimi zastopniki ali podružnicami za njihov račun;
- (n) plačilne transakcije med matično družbo in njeno hčerinsko družbo ali med hčerinskimi družbami iste matične družbe, brez vmesnega posredovanja ponudnika plačilnih storitev, ki ni podjetje iz iste skupine; ali

- (o) storitve, povezane z dvigom gotovine na bankomatih, ki jih zagotavljajo ponudniki, ki delujejo v imenu enega ali več izdajateljev kartic, pri čemer ti ponudniki nimajo sklenjene okvirne pogodbe s stranko, ki dviguje denar s plačilnega računa, pod pogojem, da ti ponudniki ne izvajajo drugih plačilnih storitev, naštetih v Prilogi.

Člen 4

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve:

1. „matična država članica“ pomeni katero koli od naslednjih:
 - (i) državo članico, kjer je registrirani sedež ponudnika plačilnih storitev; ali
 - (ii) če ponudnik plačilnih storitev v skladu z nacionalno zakonodajo nima registriranega sedeža, državo članico, kjer je njegova glavna uprava;
2. „država članica gostiteljica“ pomeni katero koli državo članico, razen matične države članice, v kateri ima ponudnik plačilnih storitev zastopnika ali podružnico ali opravlja plačilne storitve;
3. „plačilna storitev“ pomeni katero koli poslovno dejavnost, naštetjo v Prilogi;
4. „plačilne institucije“ pomeni pravno osebo, ki je v skladu s členom 10 pridobila dovoljenje za opravljanje in izvrševanje plačilnih storitev v Skupnosti;
5. „plačilna transakcija“ pomeni dejanje pologa, prenosa ali dviga sredstev, ki ga odredi plačnik ali prejemnik plačila neodvisno od osnovnih obveznosti med plačnikom in prejemnikom plačila;
6. „plačilni sistem“ pomeni sistem za prenos sredstev s formalnimi in standardiziranimi dogovori ter skupnimi pravili za obdelavo, obračun in/ali poravnavo plačilnih transakcij;
7. „plačnik“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki je imetnik plačilnega računa in odredi plačilni nalog v breme plačilnega računa, ali, če plačilni račun ne obstaja, fizično ali pravno osebo, ki izda plačilni nalog;
8. „prejemnik plačila“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki je predviden prejemnik sredstev, ki so bila predmet plačilne transakcije;
9. „ponudnik plačilnih storitev“ pomeni telesa iz člena 1(1) in pravne ter fizične osebe, ki jim je bila odobrena opustitev v skladu s členom 26;
10. „uporabnik plačilnih storitev“ je fizična ali pravna oseba, ki uporablja plačilne storitve kot plačnik ali prejemnik plačila ali oboje;
11. „potrošnik“ pomeni fizično osebo, ki pri pogodbah o plačilnih storitvah iz te direktive deluje zunaj področja svoje trgovske, poslovne ali poklicne dejavnosti;
12. „okvirna pogodba“ pomeni pogodbo o plačilnih storitvah, ki ureja izvršitev enkratne plačilne transakcije ali več zaporednih plačilnih transakcij v prihodnosti in lahko vsebuje obveznost in pogoje za odprte plačilnega računa;
13. „denarno nakazilo“ pomeni plačilno storitev, pri kateri se sredstva prejmejo od plačnika, ne da bi se odprl plačilni račun za plačnika ali prejemnika plačila, izključno z namenom, da se prenese enak znesek prejemniku plačila ali drugemu ponudniku plačilnih storitev, ki deluje v imenu prejemnika plačila, in/ali kjer se taka sredstva prejmejo v imenu prejemnika plačila in se mu dajo na voljo;
14. „plačilni račun“ pomeni račun, voden v imenu enega ali več uporabnikov plačilnih storitev, ki se uporablja za izvršitev plačilnih transakcij;
15. „sredstva“ pomenijo bankovce in kovance, knjižni denar in elektronski denar, kakor je opredeljen v členu 1(3)(b) Direktive 2000/46/ES;
16. „plačilni nalog“ je navodilo plačnika ali prejemnika plačila njegovemu ponudniku plačilnih storitev, s katerim zahteva izvedbo plačilne transakcije;
17. „datum valute“ pomeni referenčni čas, ki ga uporablja ponudnik plačilnih storitev za izračun obresti na sredstva, knjižena v breme ali v dobro plačilnega računa;
18. „referenčni menjalni tečaj“ pomeni menjalni tečaj, ki se uporablja kot osnova za izračun kakršne koli menjave valut in ga da na voljo ponudnik plačilnih storitev ali prihaja iz vira, ki je dostopen javnosti;
19. „preverjanje pristnosti“ pomeni postopek, ki omogoča ponudniku plačilnih storitev, da preveri uporabo določene plačilnega instrumenta, vključno z njegovimi osebnimi varnostnimi elementi;
20. „referenčna obrestna mera“ je obrestna mera, ki se uporablja kot osnova za izračun obresti, ki se uporabljajo, in ki prihaja iz javnosti dostopnega vira, ki ga lahko preverita obe stranki pogodbe o plačilnih storitvah;
21. „enolična identifikacijska oznaka“ pomeni kombinacijo črk, števil ali znakov, ki jo ponudnik plačilnih storitev določi uporabniku plačilnih storitev in jo mora uporabnik plačilnih storitev navesti za nedvoumno identifikacijo drugega uporabnika plačilnih storitev in/ali njegovega plačilnega računa, ki se uporabi v plačilni transakciji;

22. „zastopnik“ je fizična ali pravna oseba, ki deluje v imenu plačilne institucije pri opravljanju plačilnih storitev;

NASLOV II

PONUĐNIKI PLAČILNIH STORITEV

23. „plačilni instrument“ pomeni vsako osebno napravo oziroma naprave in/ali niz postopkov, dogovorjenih med uporabnikom plačilnih storitev in ponudnikom plačilnih storitev, ki jih uporablja uporabnik plačilnih storitev, da odredi plačilni nalog;

POGLAVJE 1

Plačilne institucije

Oddelek 1

Splošna pravila

24. „sredstvo za sporazumevanje na daljavo“ pomeni vsako sredstvo, ki se lahko brez sočasne fizične navzočnosti ponudnika in uporabnika plačilnih storitev uporablja za sklepanje pogodb o plačilnih storitvah;

Člen 5

Prošnja za dovoljenje

25. „trajni nosilec podatkov“ je vsak instrument, ki uporabniku plačilnih storitev omogoča shranjevanje podatkov, naslovljenih osebno nanj, tako da so dostopni za poznejšo uporabo tako dolgo, kakor je potrebno za namene teh podatkov, in ki omogoča nespremenjeno predvajanje shranjenih podatkov;

Plačilna institucija za pridobitev dovoljenja predloži pisno prošnjo pristojnim organom matične države članice, skupaj z naslednjim:

(a) programom poslovanja, ki zlasti opredeljuje vrste predvidenih plačilnih storitev;

(b) poslovnim načrtom, vključno z izračunom predvidenega proračuna za prva tri finančna leta, ki dokazuje, da je prosilec sposoben uporabljati ustrezne in sorazmerne sisteme, vire sredstev in postopke za zanesljivo poslovanje;

26. „mikropodjetje“ pomeni podjetje, ki je ob sklenitvi pogodbe o plačilnih storitvah podjetje, kakor je opredeljeno v členu 1 in členu 2(1) ter (3) Priloge k Priporočilu 2003/361/ES;

(c) dokazilom, da ima plačilna institucija znesek ustanovnega kapitala iz člena 6;

27. „delovni dan“ pomeni dan, na katerega zadevni ponudnik plačilnih storitev plačnika ali ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila, ki sodeluje pri izvršitvi plačilne transakcije, posluje tako, kakor se zahteva za izvršitev plačilne transakcije;

(d) za plačilne institucije iz člena 9(1) opisom ukrepov za zavarovanje sredstev uporabnikov plačilnih storitev v skladu s členom 9;

28. „direktna bremenitev“ pomeni plačilno storitev za bremenitev plačilnega računa plačnika, pri kateri plačilno transakcijo odredi prejemnik plačila na podlagi soglasja, ki ga plačnik da bodisi prejemniku plačila bodisi ponudniku plačilnih storitev prejemnika plačila ali svojemu ponudniku plačilnih storitev;

(e) opisom upravljaljske ureditve prosilca in mehanizmov notranje kontrole, vključno z administrativnimi in računovodskimi postopki ter postopki obvladovanja tveganja, ki dokazujejo, da so ta administrativna ureditev ter mehanizmi in postopki kontrole sorazmerni, ustrezni, zanesljivi in zadostni;

29. „podružnica“ pomeni poslovno enoto, ki ni glavna uprava, je pa del plačilne institucije, ki ni pravna oseba in neposredno izvaja nekatere ali vse transakcije, ki so del poslovanja plačilne institucije; vse poslovne enote, ki jih v isti državi članici ustanovijo plačilne institucije z glavno upravo v drugi državi članici, se štejejo za eno samo podružnico;

(f) opisom mehanizmov notranje kontrole, ki jih je vzpostavil prosilec zaradi izpolnjevanja obveznosti v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma na podlagi Direktive 2005/60/ES in Uredbe (ES) št. 1781/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. novembra 2006 o podatkih o plačniku, ki spremljajo prenose denarnih sredstev ⁽¹⁾;

30. „skupina“ pomeni skupino podjetij, sestavljeno iz matičnega podjetja, njegovih hčerinskih družb in subjektov, v katerih ima matično podjetje ali njegove hčerinske družbe delež, pa tudi podjetja v medsebojni povezavi iz člena 12(1) Direktive 83/349/EGS.

(g) opisom prosilčeve organizacijske zgradbe, vključno z, če je to ustrezno, opisom nameravane uporabe zastopnikov in podružnic, dogovorov o zunanjem izvajanju in njegove udeležbe v nacionalnem ali mednarodnem plačilnem sistemu;

(h) identiteto oseb, ki imajo pri prosilcu neposredno ali posredno kvalificirane deleže v smislu člena 4(11) Direktive 2006/48/ES, velikostjo njihovih deležev ter dokazilom

⁽¹⁾ UL L 345, 8.12.2006, str. 1.

o njihovi primernosti, ob upoštevanju, da je treba zagotoviti varno in skrbno poslovanje plačilne institucije;

- (i) identiteto direktorjev in oseb, odgovornih za upravljanje plačilne institucije, in po potrebi oseb, odgovornih za upravljanje dejavnosti plačilnih storitev plačilne institucije, ter dokazili, da imajo dober ugled in ustrezno znanje ter izkušnje za opravljanje plačilnih storitev, kot to določa matična država članica plačilne institucije;
- (j) identiteta zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij, opredeljenih v Direktivi 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze ⁽¹⁾, če je to ustrezno;
- (k) pravnim statusom in ustanovnim aktom prosilca;
- (l) naslovom glavne uprave prosilca.

Za namene točk (d), (e) in (g) prosilec zagotovi opis organizacijskih in revizijskih ureditev, ki jih je vzpostavil, da bi zagotovil vse razumne ukrepe za varovanje interesov svojih uporabnikov in da bi zagotovil neprekinjenost in zanesljivost delovanja plačilnih storitev.

Člen 6

Ustanovni kapital

Države članice od plačilnih institucij zahtevajo, da je njihov ustanovni kapital v času izdaje dovoljenja sestavljen iz postavk, opredeljenih v členu 57(a) in (b) Direktive 2006/48/ES, in sicer:

- (a) če plačilna institucija opravlja le plačilno storitev iz točke 6 Priloge, njen kapital nikoli ne sme biti nižji od 20 000 EUR;
- (b) če plačilna institucija opravlja plačilno storitev iz točke 7 Priloge, njen kapital nikoli ne sme biti nižji od 50 000 EUR; in
- (c) če plačilna institucija opravlja katero koli plačilno storitev iz točk 1 do 5 Priloge, njen kapital nikoli ne sme biti nižji od 125 000 EUR.

Člen 7

Lastna sredstva

1. Lastna sredstva plačilne institucije, kakor so opredeljena v členih 57 do 61, 63, 64 in 66 Direktive 2006/48/ES, ne smejo biti nižja od najvišjega izmed zneskov, ki se zahtevajo po členih 6 in 8 te direktive.

2. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za preprečitev večkratne uporabe elementov, ki so sprejemljivi kot lastna

sredstva, če plačilna institucija sodi v isto skupino kot neka druga plačilna institucija, kreditna institucija, investicijska družba, družba za upravljanje premoženja ali zavarovalnica. Ta odstavek se tudi uporablja, če ima plačilna institucija hibridni značaj in opravlja dejavnosti, ki niso določene v prilogi.

3. Če so izpolnjeni pogoji iz člena 69 Direktive 2006/48/ES, državam članicam ali njihovim pristojnim organom ni treba uporabljati člena 8 te direktive za plačilne institucije, ki so v skladu z Direktivo 2006/48/ES zajete v konsolidirani nadzor matične kreditne institucije.

Člen 8

Izračun lastnih sredstev

1. Ne glede na zahteve glede ustanovnega kapitala, določene v členu 6, države članice od plačilnih institucij zahtevajo, da imajo vedno na voljo lastna sredstva, izračunana na podlagi ene od naslednjih treh metod, ki jo v skladu z nacionalno zakonodajo določijo pristojni organi:

Metoda A

Lastna sredstva plačilne institucije znašajo najmanj 10 % njenih stalnih splošnih stroškov iz predhodnega leta. Pristojni organi lahko to zahtevo uskladijo v primeru bistvene spremembe v poslovanju plačilne institucije glede na predhodno leto. Če plačilna institucija na dan izračuna še ne posluje polno leto, se zahteva, da njena lastna sredstva znašajo najmanj 10 % zneska zadevnih stalnih splošnih stroškov, predvidenih v njenem poslovnem načrtu, razen če pristojni organi zahtevajo prilagoditev tega načrta.

Metoda B

Lastna sredstva plačilne institucije so enaka najmanj vsoti naslednjih elementov, pomnoženi s faktorjem povečanja *k*, opredeljenega v odstavku 2, pri čemer obseg plačil (OP) znaša dvanajstino skupnega zneska plačilnih transakcij, ki jih je v predhodnem letu izvedla plačilna institucija:

- (a) 4,0 % dela OP do 5 milijonov EUR

plus

- (b) 2,5 % dela OP od 5 milijonov EUR do 10 milijonov EUR

plus

- (c) 1 % dela OP od 10 milijonov EUR do 100 milijonov EUR

plus

⁽¹⁾ UL L 157, 9.6.2006, str. 87.

(d) 0,5 % dela OP od 100 milijonov EUR do 250 milijonov EUR

plus

(e) 0,25 % dela OP nad 250 milijonov EUR.

Metoda C

Lastna sredstva plačilne institucije so enaka najmanj zadevnemu kazalniku iz točke (a), pomnoženemu z množiteljem, opredeljenem v točki (b) in faktorjem povečanja k, opredeljenem v odstavku 2:

(a) Zadevni kazalnik je vsota:

- dohodka od obresti,
- odhodka za obresti,
- prejetih provizij in nadomestil ter
- drugih prihodkov iz poslovanja.

Vsak element je vključen v vsoto s pozitivnim ali negativnim predznakom. Dohodek iz izrednih ali občasnih postavk se za izračun zadevnega kazalnika ne sme uporabiti. Ustrezní kazalnik se lahko zmanjša za stroške zunanjih storitev, ki jih izvaja tretja oseba, če stroški bremenijo podjetje, ki je nadzorovano v skladu s to direktivo. Zadevni kazalnik se izračuna na podlagi zadnjega dvanajstmesečnega opazovanja na koncu prejšnjega poslovnega leta. Zadevni kazalnik se izračuna za prejšnje poslovno leto. Lastna sredstva, izračunana po metodi C, pa kljub temu ne bodo nižja od 80 % povprečja ustreznega kazalnika v prejšnjih treh poslovnih letih. Če revidirani podatki niso na voljo, se lahko uporabijo poslovne ocene.

(b) Množitelj je enak:

- (i) 10 % dela zadevnega kazalnika do 2,5 milijona EUR;
- (ii) 8 % dela zadevnega kazalnika od 2,5 milijona EUR do 5 milijonov EUR;
- (iii) 6 % dela zadevnega kazalnika od 5 milijonov EUR do 25 milijonov EUR;
- (iv) 3 % dela zadevnega kazalnika od 25 milijonov EUR do 50 milijonov EUR;
- (v) 1,5 % nad 50 milijonov EUR.

2. Faktor povečanja k, ki se uporabi pri metodah B in C je enak:

(a) 0,5, če plačilna institucija opravlja le plačilno storitev iz točke 6 Priloge;

(b) 0,8, če plačilna institucija opravlja plačilno storitev iz točke 7 Priloge;

(c) 1,0, če plačilna institucija opravlja katero koli plačilno storitev iz točk 1 do 5 Priloge.

3. Na podlagi ocene procesov obvladovanja tveganj, podatkovnih zbirk o tveganju izgub in mehanizmov notranjega nadzora plačilne institucije lahko pristojni organi od te plačilne institucije zahtevajo, da ima na voljo znesek lastnih sredstev, ki je do 20 % višji od zneska, izračunanega na podlagi metode, izbrane v skladu z odstavkom 1, ali dovolijo plačilni instituciji, da ima na voljo znesek lastnih sredstev, ki je do 20 % nižji od zneska, izračunanega na podlagi metode, izbrane v skladu z odstavkom 1.

Člen 9

Zahteve za zaščitne ukrepe

1. Države članice ali pristojni organi zahtevajo, da plačilna institucija, ki opravlja plačilne storitve iz Priloge ter sočasno opravlja druge poslovne dejavnosti iz člena 16(1)(c), varuje sredstva, ki jih je prejela od uporabnikov plačilnih storitev oziroma prek drugega ponudnika plačilnih storitev za izvršitev plačilnih transakcij, in sicer:

bodisi

(a) se ta sredstva nikoli ne smejo pomešati s sredstvi fizične ali pravne osebe, ki ni uporabnik plačilnih storitev, v imenu katerega se sredstva vodijo, in – če jih še vedno hrani plačilna institucija, ter do konca delovnega dne, ki sledi dnevu prejetja sredstev, še niso bila izročena prejemniku plačila ali prenesena drugemu ponudniku plačilnih storitev – se položijo na ločen račun pri kreditni instituciji ali vložijo v varna, likvidna sredstva z nizkim tveganjem, kakor jih opredelijo pristojni organi matične države članice; in

(b) so sredstva v skladu z nacionalno zakonodajo v korist teh uporabnikov plačilnih storitev izvzeta iz zahtevkov drugih upnikov plačilne institucije, zlasti v primeru nesolventnosti;

ali

(c) so sredstva krita z zavarovalno polico ali drugo primerljivo garancijo, ki jo je izdala zavarovalnica ali kreditna institucija, ki ne sodi v isto skupino kot plačilna institucija, in sicer za znesek, enak tistemu, ki bi bil sicer ločen, če ga ne bi krila zavarovalna polica ali primerljiva garancija, izplačljiva v primeru, da plačilna institucija ne more izpolniti svojih finančnih obveznosti.

2. Kadar se od plačilne institucije zahteva, da varuje sredstva po odstavku 1, in se del teh sredstev uporabi za prihodnje plačilne transakcije, ob tem pa se saldo uporablja za neplačilne storitve, tudi za ta del sredstev, prejetih za prihodnje plačilne transakcije, veljajo zahteve iz odstavka 1. Kadar se ta del spreminja ali ni znan vnaprej, lahko države članice plačilnim institucijam omogočijo, da ta odstavek uporabljajo na podlagi reprezentativnega dela, ki bo domnevno uporabljen za plačilne storitve, če se lahko tak reprezentativni del po mnenju pristojnih organov zadostno in zadovoljivo oceni na podlagi preteklih podatkov.

3. Države članice ali pristojni organi lahko zahtevajo, da tudi plačilne institucije, ki ne opravljajo drugih poslovnih dejavnosti iz člena 16(1)(c), izpolnjujejo zahteve za zaščitne ukrepe iz odstavka 1 tega člena.

4. Države članice ali pristojni organi lahko zahteve za takšne zaščitne ukrepe tudi omejijo na sredstva uporabnikov plačilnih storitev, katerih sredstva posamezno presežejo prag 600 EUR.

Člen 10

Izdaja dovoljenj

1. Države članice od podjetij, ki niso podjetja iz člena 1(1) (a) do (c), (e) in (f) in niso pravne ali fizične osebe, ki jim je bila odobrena opustitev iz člena 26, in ki nameravajo opravljati plačilne storitve, zahtevajo, da pred začetkom opravljanja plačilnih storitev pridobijo dovoljenje za poslovanje kot plačilna institucija. Dovoljenje se izda le pravnim osebam, ustanovljenim v državi članici.

2. Dovoljenje se izda, če informacije in dokazila, ki spremljajo prošnjo, izpolnjujejo vse zahteve iz člena 5 in če pristojni organi, ki so pregledali prošnjo, dajo ugodno splošno oceno. Pred izdajo dovoljenja se pristojni organi lahko po potrebi posvetujejo z nacionalno centralno banko ali drugimi ustreznimi javnimi organi.

3. Plačilna institucija, ki mora v skladu z nacionalno zakonodajo matične države imeti registriran sedež, ima glavno upravo v isti državi članici kot registrirani sedež.

4. Ob upoštevanju, da je treba zagotoviti varno in skrbno upravljanje plačilne institucije, pristojni organi dovoljenje izdajo le, če ima plačilna institucija zanesljivo ureditev upravljanja za dejavnost plačilnih storitev, ki vključuje jasno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi linijami odgovornosti, učinkovitimi postopki za ugotavljanje, upravljanje in spremljanje tveganj ter poročanje o tveganjih, katerimi je ali bi lahko bila izpostavljena, ter primerne mehanizme za notranjo kontrolo, vključno z zanesljivimi administrativnimi in računovodskimi postopki; te ureditve, postopki in mehanizmi so celoviti in sorazmerni z naravo,

obsegom in kompleksnostjo plačilnih storitev, ki jih opravlja plačilna institucija.

5. Če plačilna institucija opravlja plačilne storitve iz Priloge ter istočasno opravlja druge poslovne dejavnosti, lahko pristojni organi zahtevajo ustanovitev ločenega subjekta za opravljanje dejavnosti plačilnih storitev, če dejavnosti plačilne institucije, ki niso plačilne storitve, škodujejo ali utegnejo škodovati bodisi finančni trdnosti plačilne institucije bodisi zmožnosti pristojnih organov, da spremljajo, kako plačilna institucija izpolnjuje svoje obveznosti, določene v tej direktivi.

6. Pristojni organi zavrnejo izdajo dovoljenja, če se jim zgoraj navedeni delničarji ali družbeniki, ki imajo kvalificirane deleže, glede na potrebo po zagotovitvi varnega in skrbnega upravljanja plačilne institucije ne zdijo primerni.

7. Če med plačilnimi institucijami in drugimi fizičnimi ali pravnimi osebami obstajajo tesne povezave, kakor so opredeljene v členu 4(46) Direktive 2006/48/ES, pristojni organi izdajo dovoljenje le, če te povezave ne preprečujejo učinkovitega izvajanja njihovih nadzornih funkcij.

8. Pristojni organi prav tako izdajo dovoljenje le, če zakoni in drugi predpisi v tretji državi, ki veljajo za eno ali več fizičnih ali pravnih oseb, s katerimi je plačilna institucija tesno povezana, ali težave pri izvrševanju navedenih zakonov in drugih predpisov ne preprečujejo učinkovitega izvajanja nadzornih funkcij pristojnih organov.

9. Dovoljenje velja v vseh državah članicah in zadevni plačilni instituciji omogoča opravljanje plačilnih storitev na celotnem ozemlju Skupnosti, bodisi v skladu s pravico do opravljanja storitev bodisi v skladu s pravico do ustanavljanja, pod pogojem, da dovoljenje zajema takšne storitve.

Člen 11

Sporočanje odločitev

V roku treh mesecev od prejema prošnje ali, če je prošnja nepopolna, od prejema vseh informacij, potrebnih za odločanje, pristojni organi obvestijo prosilca, ali mu je bilo dovoljenje podeljeno ali zavrnjeno. Za vsako zavrnitev prošnje se navedejo razlogi.

Člen 12

Odvzem dovoljenja

1. Pristojni organi lahko odvzamejo dovoljenje, izdano plačilni instituciji le, če navedena institucija:

(a) v 12 mesecih dovoljenja ne uporabi, dovoljenje izrecno odkloni ali se več kakor šest mesecev ni ukvarjala s posli, če

zadevna država članica ne sprejme določbe, da v takih primerih dovoljenje poteče;

- (b) pridobi dovoljenje na podlagi neresničnih izjav ali kakor koli drugače nepravilno;
- (c) ne izpolnjuje več pogojev za pridobitev dovoljenja;
- (d) bi z nadaljnjim opravljanjem plačilnih storitev ogrozila stabilnost plačilnega sistema; ali
- (e) je podan eden od drugih primerov, za katere nacionalna zakonodaja predpisuje odvzem dovoljenja.

2. Za vsak odvzem dovoljenja se navedejo razlogi in o njih ustrezno obvestijo zadevne osebe.

3. Odvzem dovoljenja se objavi.

Člen 13

Registracija

Države članice vzpostavijo javni register plačilnih institucij z dovoljenjem, njihovih zastopnikov in podružnic ter fizičnih in pravnih oseb, njihovih zastopnikov in podružnic, katerim je bila odobrena opustitev v skladu s členom 26, ter institucij iz člena 2(3), kolikor so na podlagi nacionalne zakonodaje upravičena opravljati plačilne storitve. Vpisane so v register matične države članice.

Ta register opredeljuje plačilne storitve, za katere je bilo plačilni instituciji izdano dovoljenje ali za katere je bila registrirana fizična ali pravna oseba. Plačilne institucije z dovoljenjem so v registru navedene ločeno od fizičnih in pravnih oseb, ki so bile registrirane v skladu s členom 26. Register je na vpogled javnosti in dostopen prek spletne strani ter se redno posodablja.

Člen 14

Ohranjanje dovoljenja

Če sprememba vpliva na natančnost podatkov in dokazil, predloženih v skladu s členom 5, plačilna institucija o tem nemudoma obvesti pristojne organe svoje matične države članice.

Člen 15

Računovodstvo in obvezna revizija

1. Za plačilne institucije se smiselno uporabljajo Direktiva 78/660/EGS ter, če je ustrezno, Direktiva 83/349/EGS in Direktiva 86/635/EGS ter Uredba (ES) 1606/2002 Evropskega parlamenta

in Sveta z dne 19. julija 2002 o uporabi mednarodnih računovodskih standardov ⁽¹⁾.

2. Zakoniti revizorji ali revizijska podjetja v smislu Direktive 2006/43/ES revidirajo letne računovodske izkaze in konsolidirane računovodske izkaze plačilnih institucij, razen če so oproščene v skladu z Direktivo 78/660/EGS ter, če je ustrezno, direktivama 83/349/EGS in 86/635/EGS.

3. Države članice zaradi nadzora zahtevajo, da plačilne institucije predložijo ločene računovodske informacije o plačilnih storitvah, navedenih v Prilogi, in dejavnostih iz člena 16(1), ki bodo vključene v revizorjevo poročilo. Če je ustrezno, to poročilo pripravijo zakoniti revizorji ali revizorsko podjetje.

4. Pri dejavnostih plačilnih storitev se za zakonite revizorje ali revizorska podjetja plačilnih institucij smiselno uporabljajo obveznosti, določene v členu 53 Direktive 2006/48/ES.

Člen 16

Dejavnosti

1. Poleg opravljanja plačilnih storitev, navedenih v Prilogi, imajo plačilne institucije pravico do opravljanja naslednjih dejavnosti:

- (a) opravljanje operativnih in tesno povezanih sorodnih pomožnih storitev, kakor so zagotavljanje izvršitve plačilnih transakcij, storitve menjave valut, dejavnosti hrambe ter shranjevanje in obdelava podatkov;
- (b) upravljanje plačilnih sistemov, brez poseganja v člen 28;
- (c) poslovne dejavnosti, ki niso opravljanje plačilnih storitev, ob upoštevanju veljavne zakonodaje Skupnosti in nacionalne zakonodaje.

2. Če plačilne institucije opravljajo eno ali več plačilnih storitev, navedenih v Prilogi, lahko vodijo samo plačilne račune, ki se uporabljajo izključno za plačilne transakcije. Sredstva, ki jih plačilne institucije prejmejo od uporabnikov plačilnih storitev zaradi opravljanja plačilnih storitev, ne predstavljajo depozitov ali drugih vračljivih sredstev v smislu člena 5 Direktive 2006/48/ES ali elektronskega denarja v smislu člena 1(3) Direktive 2000/46/ES.

3. Plačilne institucije lahko dobrijo posojilo, ki se nanaša na plačilne storitve iz točke 4, 5 ali 7 Priloge, samo če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) posojilo je pomožno in se odobri izključno v povezavi z izvršitvijo plačilne transakcije in

⁽¹⁾ UL L 243, 11.9.2002, str. 1.

- (b) ne glede na nacionalne predpise o dajanju posojil prek kreditnih kartic, se posojilo, odobreno v povezavi s plačilom in izvršeno v skladu s členoma 10(9) in 25, odplača v kratkem roku, ki v nobenem primeru ne presega dvanajstih mesecev;
- (c) takšno posojilo ni odobreno iz sredstev, ki so prejeta ali se hranijo z namenom izvršitve plačilne transakcije; ter
- (d) lastna sredstva plačilne institucije morajo biti za nadzorne organe vedno zadostna glede na skupni znesek odobrenega posojila.
4. Plačilne institucije ne opravljajo poslov sprejemanja depozitov ali drugih vračljivih sredstev v smislu člena 5 Direktive 2006/48/ES.
5. Ta direktiva ne posega v nacionalne ukrepe, s katerimi se izvaja Direktiva 87/102/EGS. V skladu s pravom Skupnosti ta direktiva prav tako ne posega v drugo ustrezno zakonodajo Skupnosti ali nacionalno zakonodajo glede pogojev odobritve kredita potrošnikom, ki s to direktivo niso usklajeni.

Oddelek 2

Druge zahteve

Člen 17

Uporaba zastopnikov, podružnic ali zunanjih izvajalcev

1. Kadar namerava plačilna institucija opravljati plačilne storitve preko zastopnika, sporoči pristojnim organom v matični državi članici naslednje informacije:
- (a) ime in naslov zastopnika;
- (b) opis mehanizmov notranje kontrole, ki jih bodo uporabljali zastopniki zaradi izpolnjevanja obveznosti v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma na podlagi Direktive 2005/60/ES; in
- (c) identiteto direktorjev in oseb, odgovornih za vodenje zastopnika, ki se uporabi za opravljanje plačilnih storitev, in dokazila, da so to sposobne in primerne osebe.
2. Ko pristojni organi prejmejo informacije v skladu z odstavkom 1, lahko vpišejo navedenega zastopnika v register, določen v členu 13.
3. Pristojni organi lahko pred vpisom zastopnika v register sprejmejo nadaljnje ukrepe, s katerimi se predložene informacije preverijo, če dvomijo v njihovo pravilnost.
4. Če pristojni organi tudi po ukrepih preverjanja informacij niso prepričani, da so informacije, ki so jim bile predložene v skladu z odstavkom 1, pravilne, zavrnejo vpis zastopnika v register, določen v členu 13.

5. Če želi plačilna institucija opravljati plačilne storitve v drugi državi članici prek zastopnika, se ravna po postopkih, določenih v členu 25. V tem primeru pristojni organi matične države članice pred vpisom zastopnika v register v skladu s tem členom pristojne organe države članice gostiteljice obvestijo o svoji nameri, da zastopnika vpišejo v register, in upoštevajo njihovo mnenje.

6. Če imajo pristojni organi države članice gostiteljice utemeljene razloge za sum, da gre ali je šlo v povezavi z nameravano zaposlitvijo zastopnika ali vzpostavitvijo podružnice za poskus ali storitev kaznivega dejanja pranja denarja ali financiranja terorizma v smislu Direktive 2005/60/ES, ali da bi zaposlitev takega zastopnika ali vzpostavitev takšne podružnice lahko povečala tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, primerno obvestijo pristojne organe matične države članice, ki lahko zavrnejo vpis zastopnika ali podružnice v register, oziroma lahko vpis zastopnika ali podružnice v register, če je že bil opravljen, prekličejo.

7. Kadar namerava plačilna institucija uporabiti zunanje zmogljivosti za izvajanje operativnih funkcij plačilnih storitev, o tem obvesti pristojne organe svoje matične države članice.

Uporaba zunanjih zmogljivosti za izvajanje pomembnih operativnih funkcij ne sme biti taka, da bi bistveno škodovala kakovosti notranje kontrole plačilne institucije in zmožnosti pristojnih organov, da spremljajo, kako družba izpolnjuje svoje obveznosti, določene v tej direktivi.

Za namene drugega pododstavka je operativna funkcija pomembna, če bi napaka ali izpad v njenem izvajanju bistveno škodovala neprekinjenemu izpolnjevanju obveznosti iz dovoljenja, za katero je plačilna institucija zaprosila na podlagi tega naslova, ali drugih obveznosti plačilne institucije po tej direktivi, njeni finančni uspešnosti ali trdnosti ali kontinuiranosti njenih plačilnih storitev. Države članice zagotovijo, da plačilne institucije pri uporabi zunanjih zmogljivosti za izvajanje pomembnih operativnih funkcij izpolnjujejo naslednje pogoje:

- (a) zunanje izvajanje ne povzroči prenosa odgovornosti višjega vodstva s strani slednjega;
- (b) odnos in obveznosti plačilne institucije do njenih uporabnikov plačilnih storitev v skladu s to direktivo se ne spremenijo;
- (c) pogoji, ki jih izpolnjuje plačilna institucija za pridobitev in ohranitev dovoljenja v skladu s tem naslovom, ne smejo biti ogroženi; in
- (d) nobeden od drugih pogojev, ki jih plačilna institucija izpolnjuje za pridobitev dovoljenja, ni odpravljen ali spremenjen.

8. Plačilne institucije zagotovijo, da zastopniki ali podružnice, ki delujejo v njihovem imenu, o tem primerno obvestijo uporabnike plačilnih storitev.

Člen 18

Odgovornost

1. Države članice zagotovijo, da plačilne institucije v primeru, ko uporabljajo tretje osebe za opravljanje operativnih funkcij, sprejmejo ustrezne ukrepe, da zagotovijo izpolnitev zahtev iz te direktive.

2. Države članice zahtevajo, da plačilne institucije ostanejo v celoti odgovorne za vsa dejanja svojih zaposlenih, ali vseh zastopnikov, podružnic ali zunanjih izvajalcev.

Člen 19

Vodenje evidence

Države članice zahtevajo, da plačilne institucije za namene tega naslova vodijo vse ustrezne evidence najmanj pet let, brez poseganja v Direktivo 2005/60/ES ali drugo zadevno zakonodajo Skupnosti ali nacionalno zakonodajo.

Oddelek 3

Pristojni organi in nadzor

Člen 20

Imenovanje pristojnih organov

1. Države članice kot pristojne organe, odgovorne za izdajo dovoljenj in bonitetni nadzor plačilnih institucij, ki morajo opravljati naloge iz tega naslova, imenujejo javne organe ali organe, ki jih priznajo nacionalna zakonodaja ali javni organi, ki jih v ta namen izrecno pooblasti nacionalna zakonodaja, vključno z nacionalnimi centralnimi bankami.

Pristojni organi zagotovijo neodvisnost od gospodarskih subjektov in se izogibajo navzkrižju interesov. Brez poseganja v prvi pododstavek plačilne institucije, kreditne institucije, institucije za izdajo elektronskega denarja ali poštne institucije, ki opravljajo storitev brezgotovinskega nakazovanja, niso imenovane kot pristojni organi.

Države članice o tem obvestijo Komisijo.

2. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi, imenovani na podlagi odstavka 1, vsa potrebna pooblastila za opravljanje svojih nalog.

3. Če je za zadeve, ki jih obravnava ta naslov, na njenem ozemlju več kakor en pristojni organ, država članica zagotovi, da navedeni organi tesno sodelujejo, da lahko učinkovito opravljajo

svoje naloge. Isto velja za primere, ko organi, pristojni za zadeve, ki jih obravnava ta naslov, niso organi, pristojni za nadzor kreditnih institucij.

4. Pristojni organi matične države članice so odgovorni za naloge pristojnih organov, imenovanih na podlagi odstavka 1.

5. Odstavek 1 ne pomeni, da morajo pristojni organi nadzorovati druge poslovne dejavnosti plačilnih institucij kot plačilne storitve, določene v Prilogi, in dejavnosti, našete v členu 16(1)(a).

Člen 21

Nadzor

1. Države članice zagotovijo, da je nadzor, ki ga izvajajo pristojni organi za preverjanje neprekinjene skladnosti s tem naslovom, sorazmeren, primeren in odziven na tveganja, katerim so izpostavljene plačilne institucije.

Za preverjanje skladnosti s tem naslovom imajo pristojni organi pravico sprejeti zlasti naslednje ukrepe:

- zahtevati, da plačilna institucija predloži kakršne koli podatke, ki so potrebni za spremljanje skladnosti;
- opravljati inšpekcijske preglede na kraju samem v plačilnih institucijah, pri vseh zastopnikih ali podružnicah, ki opravljajo plačilne storitve na odgovornost plačilne institucije ali pri vseh zunanjih izvajalcih plačilnih storitev;
- izdajati priporočila, smernice ter, če je ustrezno, zavezujoče upravne ukrepe; in
- začasno preklicati ali odvzeti dovoljenje v primerih iz člena 12.

2. Brez poseganja v postopke za odvzem dovoljenj in v določbe kazenskega prava države članice predpišejo, da lahko njihovi pristojni organi v zvezi s plačilnimi institucijami ali tistimi, ki dejansko obvladujejo poslovanje plačilnih institucij, ki kršijo zakone in druge predpise o nadzoru ali opravljanju njihovih dejavnosti plačilnih storitev, sprejmejo ali jim naložijo kazni ali ukrepe s specifičnim ciljem odpraviti ugotovljene kršitve ali vzroke zanje.

3. Ne glede na zahteve iz člena 6, člena 7(1) in (2) ter člena 8 države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi pravico sprejeti ukrepe po odstavku 1 tega člena, da zagotovijo dovolj kapitala za plačilne storitve, zlasti v primeru, da dejavnosti plačilne institucije, ki niso plačilne storitve, škodijo ali utegnejo škoditi finančni trdnosti plačilne institucije.

Člen 22

Poklicna skrivnost

1. Države članice zagotovijo, da vse osebe, ki delajo ali so delale za pristojne organe, ter strokovnjake, ki delujejo v imenu pristojnih organov, zavezuje dolžnost varovanja poklicne skrivnosti, brez poseganja v primere, ki sodijo v kazensko pravo.
2. Pri izmenjavi informacij v skladu s členom 24 se strogo uporablja načelo poklicne skrivnosti, da se zagotovi varstvo pravic posameznikov in podjetij.
3. Države članice lahko uporabljajo ta člen ob smiselnem upoštevanju členov 44 do 52 Direktive 2006/48/ES.

Člen 23

Pravica do sodnega varstva

1. Države članice zagotovijo, da se odločitve, ki jih sprejmejo pristojni organi za plačilne institucije v zvezi z spoštovanjem zakonov in drugih predpisov, sprejetih v skladu s to direktivo, lahko izpodbijajo pred sodišči.
2. Odstavek 1 se uporablja tudi v primerih neukrepanja.

Člen 24

Izmenjava informacij

1. Pristojni organi različnih držav članic sodelujejo med seboj in po potrebi tudi z Evropsko centralno banko, nacionalnimi centralnimi bankami držav članic in drugimi ustreznimi pristojnimi organi, določenimi v skladu z zakonodajo Skupnosti ali nacionalno zakonodajo, ki se uporablja za ponudnike plačilnih storitev.
2. Države članice poleg tega dovolijo izmenjavo informacij med svojimi pristojnimi organi in naslednjimi:
 - (a) pristojnimi organi drugih držav članic, pristojnimi za izdajo dovoljenja in nadzor plačilnih institucij;
 - (b) Evropsko centralno banko in nacionalnimi centralnimi bankami držav članic, kot monetarnimi in nadzornimi organi, in po potrebi drugimi javnimi organi, pristojnimi za nadzor nad plačilnimi sistemi in sistemi poravnave;
 - (c) drugimi ustreznimi organi, določenimi na podlagi te direktive, Direktive 95/46/ES, Direktive 2005/60/ES in druge zakonodaje Skupnosti, ki se uporablja za ponudnike plačilnih storitev, kot je zakonodaja, ki se uporablja za varovanje posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, pranje denarja in financiranje terorizma.

Člen 25

Uresničevanje pravice do ustanavljanja in svobode opravljanja storitev

1. Vsaka plačilna institucija z dovoljenjem, ki želi prvič opravljati plačilne storitve v državi članici, razen svoje matične države članice, na podlagi uresničevanja pravice ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev, obvesti pristojne organe v matični državi članici.

Pristojni organi v matični državi članici v enem mesecu od prejema tega obvestila obvestijo pristojne organe v državi članici gostiteljici o imenu in naslovu plačilne institucije, imenih odgovornih za upravljanje podružnice, njeni organizacijski strukturi ter o vrstah plačilnih storitev, ki jih namerava opravljati na ozemlju države članice gostiteljice.

2. Pristojni organi matične države članice sodelujejo s pristojnimi organi v državi članici gostiteljici, da lahko opravljajo kontrole in sprejemajo potrebne ukrepe, predvidene v členu 21, za zastopnika, podružnico ali zunanjšega izvajalca plačilne institucije, ki se nahaja na ozemlju druge države članice.

3. Na podlagi sodelovanja v skladu z odstavkoma 1 in 2 pristojni organi matične države članice obvestijo pristojne organe države članice gostiteljice vedno, kadar nameravajo opraviti inšpekcijski pregled na kraju samem na ozemlju slednje.

Če pa tako želijo, pristojni organi matične države članice prenesejo na pristojne organe v državi članici gostiteljici nalogo, da opravljajo inšpekcijske preglede na kraju samem v ustrezni instituciji.

4. Pristojni organi si med seboj zagotovijo vse bistvene in/ali ustrezne informacije, zlasti v primeru kršitev ali domnevnih kršitev s strani zastopnika, podružnice ali zunanjšega izvajalca. V tem smislu pristojni organi na zahtevo sporočijo vse ustrezne informacije, na lastno pobudo pa vse bistvene informacije.

5. Odstavki 1 do 4 ne posegajo v obveznost pristojnih organov, da v skladu z Direktivo 2005/60/ES in Uredbo (ES) št. 1781/2006, in zlasti členom 37(1) Direktive 2005/60/ES in členom 15(3) Uredbe (ES) št. 1781/2006, nadzorujejo ali spremljajo spoštovanje zahtev iz teh instrumentov.

Oddelek 4

Opustitev

Člen 26

Pogoji

1. Ne glede na člen 13 lahko države članice opustijo ali dovolijo svojim pristojnim organom, da opustijo uporabo dela ali celotnega postopka in pogojev iz oddelkov 1 do 3, razen iz

členov 20, 22, 23 in 24, ter dovolijo fizični ali pravni osebi vpis v register iz člena 13, če:

- (a) povprečje skupnega zneska plačilnih transakcij, ki jih je v predhodnih dvanajstih mesecih izvedla zadevna oseba, vključno z vsemi zastopniki, za katere prevzema polno odgovornost, ne presega 3 milijonov EUR na mesec. Ta zahteva se oceni glede na predvideni skupni znesek plačilnih transakcij v njenem poslovnem načrtu, razen če pristojni organi zahtevajo prilagoditev tega načrta; in
- (b) nobena od fizičnih oseb, ki so odgovorne za upravljanje ali izvajanje dejavnosti, ni bila obsojena za kazniva dejanja pranja denarja, financiranja terorizma ali za druga finančna kazniva dejanja.

2. Vsaka fizična ali pravna oseba, registrirana v skladu z odstavkom 1, mora imeti glavno upravo ali prebivališče v državi članici, v kateri dejansko opravlja dejavnost.

3. Osebe iz odstavka 1 se obravnavajo kot plačilne institucije, vendar se člena 10(9) in 25 zanje ne uporabljata.

4. Države članice lahko določijo tudi, da se lahko vsaka fizična ali pravna oseba, registrirana v skladu z odstavkom 1, ukvarja samo z nekaterimi dejavnostmi iz člena 16.

5. Osebe iz odstavka 1 obvestijo pristojne organe o vsaki spremembi svojega položaja, ki je pomembna za pogoje iz navedenega odstavka. Države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za zagotovitev, da zadevne osebe v primeru, ko pogoji iz odstavkov 1, 2 in 4 niso več izpolnjeni, v skladu s postopkom iz člena 10 v roku 30 koledarskih dni zaprosijo za dovoljenje.

6. Ta člen se ne uporablja za določbe iz Direktive 2005/60/ES niti za nacionalne določbe o preprečevanju pranja denarja.

Člen 27

Obveščanje in informacije

Če se država članica poslužuje opustitve iz člena 26, o tem obvesti Komisijo do 1. novembra 2009 in jo takoj obvesti o kakršnih koli naknadnih spremembah. Poleg tega država članica obvesti Komisijo o številu zadevnih fizičnih in pravnih oseb in jo vsako leto obvesti o skupnem znesku izvršenih plačilnih transakcij po stanju na dan 31. decembra vsakega koledarskega leta, kakor je navedeno v členu 26(1)(a).

POGLAVJE 2

Skupne določbe

Člen 28

Dostop do plačilnih sistemov

1. Države članice zagotovijo, da so pravila o dostopu ponudnikov plačilnih storitev z dovoljenjem ali registriranih ponudnikov plačilnih storitev, ki so pravne osebe, do plačilnih sistemov objektivna, nediskriminatorna in sorazmerna in ne omejujejo dostopa bolj, kakor je potrebno za varovanje pred posebnimi tveganji, kot je tveganje poravnave, operativno tveganje in poslovno tveganje, ter za varovanje finančne in operativne stabilnosti plačilnega sistema.

Plačilni sistemi ponudnikom plačilnih storitev, uporabnikom plačilnih storitev ali drugim plačilnim sistemom ne določajo nobene od naslednjih zahtev:

- (a) kakršnih koli omejevalnih pravil v zvezi z dejansko udeležbo v drugih plačilnih sistemih;
- (b) kakršnih koli pravil, ki diskriminirajo med ponudniki plačilnih storitev z dovoljenjem ali med registriranimi ponudniki plačilnih storitev glede pravic, obveznosti in upravičenosti udeležencev; ali
- (c) kakršnih koli omejitev na podlagi institucionalnega statusa.

2. Odstavek 1 se ne uporablja za:

- (a) plačilne sisteme, določene na podlagi Direktive 98/26/ES;
- (b) plačilne sisteme, ki združujejo izključno ponudnike plačilnih storitev, ki spadajo v skupino subjektov, povezanih s kapitalom, ki daje enemu od povezanih subjektov dejansko kontrolo nad drugimi povezanimi subjekti; ali
- (c) plačilne sisteme, kjer en sam ponudnik plačilnih storitev (bodisi kot samostojni subjekt ali kot skupina):

— deluje ali lahko deluje kot ponudnik plačilnih storitev obenem za plačnika in za prejemnika plačila ter je izključno odgovoren za upravljanje sistema in

— dovoli drugim ponudnikom plačilnih storitev udeležbo v sistemu in slednji nimajo pravice, da se med sabo oziroma v svojem krogu pogajajo glede provizij v zvezi s plačilnim sistemom, četudi lahko sami oblikujejo cene za plačnike in za prejemnike plačila.

Člen 29

Prepoved opravljanja plačilnih storitev vsem, ki niso ponudniki plačilnih storitev

Države članice prepovedujejo opravljanje plačilnih storitev, navedenih v Prilogi, fizičnim ali pravnim osebam, ki niso niti ponudniki plačilnih storitev niti izrecno izključeni s področja uporabe te direktive.

NASLOV III

PREGLEDNOST POGOJEV IN ZAHTEVE ZA INFORMACIJE ZA PLAČILNE STORITVE

POGLAVJE 1

Splošna pravila

Člen 30

Področje uporabe

1. Ta naslov se uporablja za enkratne plačilne transakcije, okvirne pogodbe in plačilne transakcije iz teh pogodb. Pogodbениki se lahko dogovorijo, da se ne uporablja v celoti ali delno, kadar uporabnik plačilnih storitev ni potrošnik.

2. Države članice lahko določijo, da se določbe iz tega naslova uporabljajo enako za mikropodjetja kot za potrošnike.

3. Ta direktiva ne posega v nacionalne ukrepe, s katerimi se izvaja Direktiva 87/102/EGS. V skladu s pravom Skupnosti ta direktiva prav tako ne posega v drugo ustrezno zakonodajo Skupnosti ali nacionalno zakonodajo glede pogojev odobritve kredita potrošnikom, ki s to direktivo niso usklajeni.

Člen 31

Druge določbe zakonodaje Skupnosti

Določbe tega naslova ne posegajo v zakonodajo Skupnosti, ki vsebuje dodatne zahteve glede predhodnega obveščanja.

Vendar pa se v primerih, ko se uporabi Direktiva 2002/65/ES, zahteve po obveščanju iz člena 3(1) navedene direktive, razen točk (2)(c) do (g), (3)(a), (d) in (e) ter (4)(b) navedenega odstavka, nadomestijo s členi 36, 37, 41 in 42 te direktive.

Člen 32

Stroški obveščanja

1. Ponudnik plačilnih storitev uporabniku plačilnih storitev ne zaračuna za informacije iz tega naslova.

2. Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik plačilnih storitev se lahko dogovorita o nadomestilih za dodatno ali bolj pogosto obveščanje, ali o pošiljanju informacij s sredstvi, ki niso določena v okvirni pogodbi, ki je bilo izvršeno na zahtevo uporabnika plačilnih storitev.

3. V primerih, ko ponudnik plačilnih storitev lahko zaračuna informacije v skladu z odstavkom 2, je zaračunani znesek primeren in v skladu z dejanskimi stroški ponudnika plačilnih storitev.

Člen 33

Dokazno breme glede zahtev po obveščanju

Države članice lahko določijo, da ponudnik plačilnih storitev nosi breme dokazovanja, da je izpolnil zahteve glede obveščanja iz tega naslova.

Člen 34

Odstopanje od zahtev glede obveščanja za instrumente za plačila majhnih vrednosti in elektronski denar

1. V primeru plačilnih instrumentov, ki v skladu z okvirno pogodbo omogočajo samo posamezne plačilne transakcije, ki ne presegajo 30 EUR, oziroma instrumentov, ki imajo bodisi omejitve porabe 150 EUR, bodisi shranjena sredstva, katerih znesek v nobenem trenutku ne presega 150 EUR:

- (a) z odstopanjem od členov 41, 42 in 46 ponudnik plačilnih storitev zagotavlja plačniku zgolj informacije o glavnih značilnostih plačilne storitve, vključno z možnim načinom uporabe plačilnega instrumenta, odgovornostjo, zaračunanem zneskom in drugimi bistvenimi informacijami, potrebnimi za sprejetje utemeljene odločitve, ter podatek o tem, kje so na voljo in zlahka dostopne kakršne koli druge informacije ali pogoji, določeni v členu 42;
- (b) z odstopanjem od člena 44 se lahko dogovori, da ponudniku plačilnih storitev ni treba predlagati sprememb pogodbenih pogojev okvirne pogodbe tako, kot je določeno v členu 41(1);
- (c) se lahko z odstopanjem od členov 47 in 48 dogovori, da po izvedbi posamezne plačilne transakcije:
 - (i) ponudnik plačilnih storitev zagotovi ali da na voljo zgolj sklic, ki plačniku omogoča identifikacijo plačilne transakcije, znesek plačilne transakcije in vsa nadomestila, in/ali v primeru več plačilnih transakcij iste vrste za istega prejemnika plačila zgolj informacije o celotnem znesku in nadomestilih za te plačilne transakcije;
 - (ii) ponudniku plačilnih storitev ni treba zagotavljati niti dati na voljo informacij iz točke (i), če se plačilni instrument uporabi anonimno ali če ponudnik plačilnih storitev tehnično ni zmožen zagotoviti teh informacij. Vendar pa ponudnik plačilnih storitev plačniku omogoči, da preveri znesek shranjenih sredstev.

2. Za nacionalne plačilne transakcije lahko države članice ali njihovi pristojni organi znižajo ali podvojijo zneske iz odstavka 1. Za predplačniške plačilne instrumente lahko države članice zvišajo te zneske do 500 EUR.

POGLAVJE 2

Enkratne plačilne transakcije

Člen 35

Področje uporabe

1. To poglavje se uporablja za enkratne plačilne transakcije, ki niso zajete v okvirni pogodbi.

2. Kadar se plačilni nalog za enkratno plačilno transakcijo posreduje prek plačilnega instrumenta iz okvirne pogodbe, ponudnik plačilnih storitev ni dolžan zagotoviti ali dati na voljo informacij, ki so bile uporabniku plačilnih storitev že poslani na podlagi okvirne pogodbe z drugim ponudnikom plačilnih storitev oziroma mu bodo poslani v skladu s to okvirno pogodbo.

Člen 36

Predhodne splošne informacije

1. Države članice zahtevajo, da, preden se uporabnik plačilnih storitev zaveže s katero koli pogodbo ali ponudbo za enkratno plačilno transakcijo, ponudnik plačilnih storitev pravočasno da na voljo uporabniku plačilnih storitev na lahko dostopen način informacije in pogoje, določene v členu 37. Ponudnik plačilnih storitev informacije in pogoje na zahtevo uporabnika plačilnih storitev zagotovi na papirju ali drugem trajnem nosilcu podatkov. Informacije in pogoji so podani v lahko razumljivem jeziku ter v jasni in razumljivi obliki v uradnem jeziku države članice, v kateri se ponuja plačilna storitev, ali v drugem jeziku, o katerem se dogovorita stranki.

2. Če je bila pogodba o enkratni plačilni transakciji sklenjena na zahtevo uporabnika plačilnih storitev z uporabo sredstev za sporazumevanje na daljavo, ki ponudniku plačilnih storitev ne omogoča ravnanja v skladu z odstavkom 1, ponudnik plačilnih storitev izpolni svoje obveznosti iz tega odstavka takoj po izvršitvi plačilne transakcije.

3. Obveznosti iz odstavka 1 se lahko izpolni tudi s predložitvijo izvoda osnutka pogodbe o enkratni plačilni transakciji ali osnutka plačilnega naloga, ki vsebuje informacije in pogoje, določene v členu 37.

Člen 37

Informacije in pogoji

1. Države članice zagotovijo, da se uporabniku plačilnih storitev zagotovijo ali dajo na voljo naslednje informacije in pogoji:

(a) navedba informacij ali enolične identifikacijske oznake, ki jo mora navesti uporabnik plačilnih storitev, da se lahko plačilni nalog pravilno izvrši;

- (b) najdaljši rok, v katerem se izvrši ponujena plačilna storitev;
- (c) vsa nadomestila, ki jih uporabnik plačilnih storitev plača njegovemu ponudniku plačilnih storitev, in po potrebi razčlenitev zneskov morebitnih nadomestil;
- (d) če je ustrezno, dejanski ali referenčni menjalni tečaj, ki se uporablja za plačilno transakcijo.

2. Če je ustrezno, morajo biti vse druge ustrezne informacije ali pogoji, določeni v členu 42, na voljo uporabniku plačilnih storitev na lahko dostopen način.

Člen 38

Informacije za plačnika po prejemu plačilnega naloga

Takoj po prejemu plačilnega naloga plačnikov ponudnik plačilne storitve plačniku, na enak način, kakor je predvideno v členu 36(1), zagotovi ali da na voljo naslednje informacije:

- (a) sklic, ki plačniku omogoča identifikacijo plačilne transakcije, in kjer je primerno, informacije v zvezi s prejemnikom plačila;
- (b) znesek plačilne transakcije v valuti, uporabljeni v plačilnem nalogu;
- (c) znesek morebitnih nadomestil plačilne transakcije, ki jih plača plačnik, in, če je ustrezno, razčlenitev zneskov takšnih nadomestil;
- (d) če je ustrezno, menjalni tečaj, ki ga v plačilni transakciji uporablja plačnikov ponudnik plačilnih storitev ali sklic na ta tečaj, kadar je drugačen od tečaja, ki ga določa člen 37(1)(d), ter znesek plačilne transakcije po tej pretvorbi valute; in
- (e) datum prejema plačilnega naloga.

Člen 39

Informacije za prejemnika plačila po izvršitvi

Takoj po izvršitvi plačilne transakcije ponudnik plačilnih storitev prejemniku plačila slednjemu, na enak način, kakor je predvideno v členu 36(1), zagotovi ali da na voljo naslednje informacije:

- (a) sklic, ki prejemniku plačila omogoča identifikacijo plačilne transakcije in, kjer je primerno, plačnika, ter vse informacije, posredovane s plačilno transakcijo;
- (b) znesek plačilne transakcije v valuti, v kateri so sredstva prejemniku plačila na razpolago;

- (c) znesek morebitnih nadomestil za plačilne transakcije, ki jih plača prejemnik plačila, in, če je ustrezno, razčlenitev zneskov takšnih nadomestil;
- (d) če je primerno, menjalni tečaj, ki ga v plačilni transakciji uporablja ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila, ter znesek plačilne transakcije pred to pretvorbo valute; in
- (e) datum valute knjiženja v dobro.
- (b) vsi drugi naslovi, vključno z elektronskim naslovom, za komunikacijo s ponudnikom plačilnih storitev; in
- (b) podatki o ustreznih nadzornih organih ter registru iz člena 13 ali kakršnemu koli drugemu zadevnemu javnemu registru dovoljenj ponudnikov plačilnih storitev ter registracijska številka oziroma enakovredna identifikacijska oznaka v tem registru;

2. o uporabi plačilnih storitev

- (a) opis glavnih značilnosti plačilne storitve, ki se opravlja;
- (b) navedba informacij ali enolične identifikacijske oznake, ki jo mora navesti uporabnik plačilnih storitev, da se lahko plačilni nalog pravilno izvrši;
- (c) oblika in postopek za posredovanje soglasja za izvršitev plačilne transakcije in preklic takega soglasja v skladu s členoma 54 in 66;
- (d) navedba časa prejema plačilnega naloga, kakor je navedeno v členu 64, in morebitna časovna omejitev, ki jo določi ponudnik plačilnih storitev;
- (e) najdaljši rok, v katerem se izvrši plačilna storitev; in
- (f) ali obstaja možnost dogovora glede omejitve porabe za uporabo plačilnega instrumenta v skladu s členom 55(1);

3. o nadomestilih, obrestnih merah in menjalnih tečajih

- (a) vsa nadomestila, ki jih uporabnik plačilnih storitev plača ponudniku plačilnih storitev, ter, če je ustrezno, razčlenitev zneskov morebitnih nadomestil;
- (b) če je ustrezno, obrestne mere in menjalni tečaji, ki naj se uporabijo, ali če naj se uporabijo referenčne obrestne mere in menjalni tečaji, metoda za izračun dejanskih obresti ter ustrezni datum in indeks ali osnova za ugotavljanje takšnih obrestnih mer ali menjalnega tečaja; in
- (c) po dogovoru, takojšnja uporaba sprememb referenčne obrestne mere ali menjalnega tečaja in zahteve glede obveščanja v zvezi s spremembami v skladu s členom 44(2);

4. o komunikaciji

- (a) če je ustrezno, komunikacijska sredstva, vključno s tehničnimi zahtevami glede opreme uporabnika plačilne storitve, o katerih se pogodbenika dogovorita za prenos informacij ali obvestil v skladu s to direktivo;

POGLAVJE 3

Okvirne pogodbe

Člen 40

Področje uporabe

To poglavje se uporablja za plačilne transakcije iz okvirne pogodbe.

Člen 41

Predhodne splošne informacije

1. Države članice zahtevajo, da preden se uporabnik plačilnih storitev zaveže s katero koli okvirno pogodbo ali ponudbo, ponudnik plačilnih storitev pravočasno zagotovi uporabniku plačilnih storitev na papirju ali drugem trajnem nosilcu podatkov informacije in pogoje, določene v členu 42. Informacije in pogoji so podani v lahko razumljivem jeziku ter v jasni in razumljivi obliki v uradnem jeziku države članice, v kateri se ponuja plačilna storitev, ali v drugem jeziku, o katerem se dogovorita stranki.

2. Če je bila okvirna pogodba sklenjena na zahtevo uporabnika plačilnih storitev z uporabo sredstev za sporazumevanje na daljavo, ki ponudniku plačilnih storitev ne omogoča ravnanja v skladu z odstavkom 1, ponudnik plačilnih storitev izpolni svojo obveznost iz navedenega odstavka takoj po sklenitvi okvirne pogodbe.

3. Obveznosti iz odstavka 1 se lahko izpolni tudi s predložitvijo izvoda osnutka okvirne pogodbe, ki vsebuje informacije in pogoje, določene v členu 42.

Člen 42

Informacije in pogoji

Države članice zagotovijo, da se uporabniku plačilnih storitev pošljejo naslednje informacije in pogoji:

1. o ponudniku plačilnih storitev

- (a) ime ponudnika plačilnih storitev, točen naslov njegove glavne uprave in, če je ustrezno, točen naslov njegovega zastopnika ali podružnice s sedežem v državi članici, v kateri se opravlja plačilna storitev, ter

- (b) način in pogostost zagotavljanja ali dajanja informacij iz te direktive na voljo;
- (c) jezik ali jeziki, v katerih bo sklenjena okvirna pogodba in potekala komunikacija v času pogodbenega razmerja; in
- (d) pravica uporabnika plačilnih storitev, da prejme pogodbeno določila okvirne pogodbe ter informacije in pogoje v skladu s členom 43;

7. o reševanju sporov

- (a) vse pogodbene klavzule o zakonodaji, ki se uporablja za okvirno pogodbo, in/ali pristojnem sodišču; in
- (b) o izvensodnih pritožbenih postopkih in postopkih izvensodne poravnave, ki so na voljo uporabniku plačilnih storitev v skladu s členi 80 do 83.

5. o zaščitnih in korektivnih ukrepih

- (a) če je ustrezno, opis ukrepov, ki jih mora sprejeti uporabnik plačilnih storitev za varovanje plačilnega instrumenta in način, kako obvestiti ponudnika plačilnih storitev za namene člena 56(1)(b);
- (b) po dogovoru pogoji, pod katerimi si ponudnik plačilnih storitev pridržuje pravico, da blokira instrument v skladu s členom 55;
- (c) odgovornost plačnika v skladu s členom 61, vključno z informacijami o ustreznem znesku;
- (d) kako in v kakšnem roku mora uporabnik plačilnih storitev obvestiti ponudnika plačilnih storitev o vseh neodobrenih in nepravilno izvršenih plačilnih transakcijah v skladu s členom 58 ter odgovornost ponudnika plačilnih storitev za neodobrene plačilne transakcije v skladu s členom 60;
- (e) odgovornost ponudnika plačilnih storitev za izvršitev plačilnih transakcij v skladu s členom 75; in
- (f) pogoji povračila v skladu s členoma 62 in 63;

6. o spremembah in prekinitvah okvirne pogodbe

- (a) po dogovoru informacije o tem, da se bo štelo, da je uporabnik plačilnih storitev sprejel spremembe pogojev v skladu s členom 44, razen če do dneva pred njihovim predlaganim začetkom veljavnosti obvesti ponudnika plačilnih storitev, da jih ne sprejema;
- (b) trajanje pogodbe; in
- (c) pravica uporabnika plačilne storitve, da prekine okvirno pogodbo in morebitne sporazume, ki se navezujejo na prekinitve v skladu s členom 44(1) in členom 45;

Člen 43

Dostop do informacij in pogojev okvirne pogodbe

Uporabnik plačilnih storitev ima v času pogodbenega razmerja kadar koli pravico, da na zahtevo prejme pogodbeno določila okvirne pogodbe ter informacije in pogoje, navedene v členu 42, na papirju ali drugem trajnem nosilcu podatkov.

Člen 44

Spremembe pogojev okvirne pogodbe

1. Ponudnik plačilnih storitev predlaga vse spremembe okvirne pogodbe ter informacij in pogojev, opredeljenih v členu 42, na enak način, kakor je navedeno v členu 41(1), in najpozneje dva meseca pred predlaganim dnem začetka uporabe.

Če je to ustrezno v skladu s točko (6)(a) člena 42, ponudnik plačilnih storitev obvesti uporabnika plačilnih storitev, da se šteje, da je uporabnik plačilnih storitev sprejel spremembe pogojev, če do dneva pred predlaganim datumom njihovega začetka veljavnosti ne obvesti ponudnika plačilnih storitev, da jih ne sprejema. V tem primeru ponudnik plačilnih storitev določi, da ima uporabnik plačilnih storitev pravico, da lahko do dneva pred predlaganim datumom začetka uporabe sprememb takoj in brez zaračunanih nadomestil prekine okvirno pogodbo.

2. Spremembe obrestnih mer ali menjalnih tečajev se lahko uporabijo takoj in brez obvestila, če je bilo tako dogovorjeno v okvirni pogodbi in če spremembe temeljijo na referenčni obrestni meri ali menjalnem tečaju, dogovorjenima v skladu s točkami (3)(b) in (c) člena 42. Uporabnika plačilnih storitev se obvesti o kakršni koli spremembi obrestne mere ob prvi priložnosti na enak način, kakor je navedeno v členu 41(1), razen če sta se pogodbenika dogovorila o določeni pogostosti ali načinu zagotavljanja ali dajanja informacij na voljo. Vendar pa se lahko spremembe obrestne mere ali menjalnega tečaja, ki so za uporabnike plačilnih storitev ugodnejše, uporabijo brez obvestila.

3. Spremembe v obrestni meri ali menjalnem tečaju, ki se uporabljata za plačilne transakcije, se izvedejo in izračunajo po nevtralnem poti, ki ne razlikuje med uporabniki plačilnih storitev.

Člen 45

Prenehanje

1. Uporabnik plačilnih storitev lahko kadar koli prekine okvirno pogodbo, razen če sta se pogodbenika dogovorila o odpovednem roku. Tak odpovedni rok ne sme biti daljši od enega meseca.

2. Prenehanje okvirne pogodbe, ki je sklenjena za določeno obdobje več kot dvanajst mesecev ali za nedoločen čas, je za uporabnika plačilnih storitev po preteku dvanajstih mesecev brezplačno. V vseh ostalih primerih so nadomestila, ki se zaračunajo zaradi prekinitve, razumna in sorazmerna z dejanskimi stroški.

3. Če je tako dogovorjeno v okvirni pogodbi, lahko ponudnik plačilnih storitev prekine okvirno pogodbo, sklenjeno za nedoločen čas, z vsaj dvomesečnim odpovednim rokom na enak način, kot je določeno v členu 41(1).

4. Redno zaračunana nadomestila za plačilne storitve plača uporabnik plačilnih storitev samo v sorazmernem deležu do prenehanja pogodbe. Če se taka nadomestila plačujejo vnaprej, se sorazmerni delež povrne.

5. Določbe tega člena ne vplivajo na zakone in predpise držav članic, ki urejajo pravico pogodbenikov, da okvirno pogodbo razglasijo za neizvršljivo ali nično.

6. Države članice lahko zagotovijo ugodnejše določbe za uporabnike plačilnih storitev.

Člen 46

Informacije pred izvršitvijo posamezne plačilne transakcije

V primeru posamezne plačilne transakcije na podlagi okvirne pogodbe, ki jo je odredil plačnik, ponudnik plačilnih storitev na zahtevo plačnika za to določeno plačilno transakcijo zagotovi jasne informacije o najdaljšem roku izvršitve in nadomestilih, ki jih plača plačnik, ter, če je ustrezno, razčlenitev zneskov morebitnih nadomestil.

Člen 47

Informacije za plačnika o posameznih plačilnih transakcijah

1. Potem ko se plačnikov račun bremeni za znesek posamezne plačilne transakcije, ali če plačnik ne uporablja plačilnega računa, po prejemu plačilnega naloga, plačniku njegov ponudnik plačilnih storitev nemudoma zagotovi naslednje informacije na enak način, kakor je določeno v členu 41(1):

(a) sklic, ki plačniku omogoča identifikacijo vsake plačilne transakcije, in po potrebi informacije v zvezi s prejemnikom plačila;

(b) znesek plačilne transakcije v valuti, v kateri se bremeni plačnikov račun, ali v valuti, uporabljeni v plačilnem nalogu;

(c) znesek morebitnih nadomestil za plačilne transakcije in, če je ustrezno, njihovo razčlenitev ali obresti, ki jih plača plačnik;

(d) če je ustrezno, menjalni tečaj, ki ga v plačilni transakciji uporablja ponudnik plačilnih storitev, ter znesek plačilne transakcije po tej pretvorbi valute; in

(e) datum valute bremenitve ali datum prejema plačilnega naloga.

2. Okvirna pogodba lahko vsebuje pogoj, da se informacije iz odstavka 1 zagotavljajo ali dajejo na voljo v rednih časovnih presledkih vsaj enkrat na mesec in na dogovorjeni način, ki plačniku omogoča, da informacije shranjuje in nespremenjene predvaja.

3. Vendar lahko države članice od ponudnikov plačilnih storitev zahtevajo, da enkrat na mesec brezplačno predložijo informacije na papirju.

Člen 48

Informacije za prejemnika plačila o posameznih plačilnih transakcijah

1. Po izvršitvi posamezne plačilne transakcije ponudnik plačilne storitve prejemnika plačila slednjemu nemudoma na enak način, kakor je predvideno v členu 41(1), zagotovijo naslednje informacije:

(a) sklic, ki prejemniku plačila omogoča identifikacijo plačilne transakcije in po potrebi tudi plačnika, ter vse informacije, prenesene s plačilno transakcijo;

(b) znesek plačilne transakcije v valuti, v kateri se knjižijo transakcije v dobro na plačilnem računu prejemnika plačila;

(c) če je ustrezno, znesek morebitnih nadomestil plačilne transakcije in, če je ustrezno, razčlenitev slednjih ali obresti, ki jih plača prejemnik plačila;

(d) če je ustrezno, menjalni tečaj, ki ga v plačilni transakciji uporablja ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila, ter znesek plačilne transakcije pred to pretvorbo valute; in

(e) datum valute knjiženja v dobro.

2. Okvirna pogodba lahko vsebuje pogoj, da se informacije iz odstavka 1 zagotavljajo ali dajejo na voljo v rednih časovnih presledkih vsaj enkrat na mesec in na dogovorjeni način, ki prejemniku plačila omogoča, da informacije shranjuje in nespremenjene predvaja.

3. Vendar lahko države članice od ponudnikov plačilnih storitev zahtevajo, da enkrat na mesec brezplačno predložijo informacije na papirju.

POGLAVJE 4

Skupne določbe

Člen 49

Valuta in pretvorba valut

1. Plačila se opravijo v valuti, o kateri se dogovorita obe strani.
2. Če se storitev pretvorbe valut ponudi pred odreditvijo plačilne transakcije in če je storitev pretvorbe valut ponujena na prodajnem mestu ali če jo ponudi prejemnik plačila, stranka, ki ponuja storitev pretvorbe valute plačniku, razkrije plačniku vsa nadomestila ter menjalni tečaj, ki se uporablja za pretvorbo plačilne transakcije.

Plačnik se strinja s storitvijo pretvorbe valut na podlagi navedenega.

Člen 50

Informacije o dodatnih nadomestilih ali znižanjih

1. Če prejemnik plačila zahteva plačilo nadomestil ali ponuja znižanje za uporabo določenega plačilnega instrumenta, prejemnik plačila plačnika o tem obvesti pred odreditvijo plačilne transakcije.
2. Če ponudnik plačilnih storitev ali tretja stran zahteva plačilo nadomestil za uporabo določenega plačilnega instrumenta, uporabnika plačilnih storitev o tem obvesti pred odreditvijo plačilne transakcije.

NASLOV IV

PRAVICE IN OBVEZNOSTI V ZVEZI Z OPRAVLJANJEM IN UPORABO PLAČILNIH STORITEV

POGLAVJE 1

Skupne določbe

Člen 51

Področje uporabe

1. Kadar uporabnik plačilnih storitev ni potrošnik, se strani lahko dogovorita, da se člen 52(1), drugi pododstavek člena 54(2) in členi 59, 61, 62, 63, 66 in 75 ne uporabljajo v celoti ali delno. Strani se lahko dogovorita tudi o časovnih obdobjih, ki so drugačna od tistih iz člena 58.
2. Države članice lahko določijo, da se člen 83 ne uporablja, kadar uporabnik plačilne storitve ni potrošnik.
3. Države članice lahko določijo, da se določbe iz tega naslova uporabljajo enako za mikropodjetja kot za potrošnike.

4. Ta direktiva ne posega v nacionalne ukrepe, s katerimi se izvaja Direktiva 87/102/EGS. V skladu s pravom Skupnosti ta direktiva prav tako ne posega v drugo ustrezno zakonodajo Skupnosti ali nacionalno zakonodajo glede pogojev odobritve kredita potrošnikom, ki s to direktivo niso usklajeni.

Člen 52

Nadomestila, ki se uporabljajo

1. Ponudnik plačilnih storitev uporabniku plačilnih storitev ne sme zaračunati za izpolnjevanje svojih obveznosti glede obveščanja ali korektivne in preventivne ukrepe iz tega naslova, razen če je drugače določeno v členih 65(1), 66(5) in 74(2). O teh nadomestilih se dogovorita uporabnik plačilne storitve in ponudnik plačilne storitve; ta nadomestila so primerna in v skladu z dejanskimi stroški ponudnika plačilnih storitev.
2. Kadar plačilna transakcija ne vsebuje pretvorbe valut, države članice zahtevajo, da prejemnik plačila plača nadomestila, ki jih zaračuna njegov ponudnik plačilnih storitev, plačnik pa plača nadomestila, ki jih zaračuna njegov ponudnik plačilnih storitev.

3. Ponudnik plačilnih storitev prejemniku plačila ne prepreči, da od plačnika zahteva plačilo nadomestila ali da mu ponudi znižanje za uporabo določenega plačilnega instrumenta. Vendar pa lahko države članice zaradi potrebe po spodbujanju konkurenčnosti in uporabe učinkovitih plačilnih instrumentov prepovedo ali omejijo pravico do zaračunavanja nadomestil.

Člen 53

Odstopanje za instrumente za plačila majhnih vrednosti in elektronski denar

1. V primeru plačilnih instrumentov, ki v skladu z okvirno pogodbo omogočajo samo posamezne plačilne transakcije, ki ne presegajo 30 EUR, oziroma instrumentov, ki imajo bodisi omejitve porabe 150 EUR bodisi shranjena sredstva, katerih znesek v nobenem trenutku ne presega 150 EUR, se ponudniki plačilnih storitev z uporabniki plačilnih storitev lahko dogovorijo:
 - (a) da se člena 56(1)(b) in 57(1)(c) in (d) ter tudi člen 61(4) in (5) ne uporabljajo, če plačilni instrument ne omogoča blokiranja ali preprečitve njegove nadaljnje uporabe;
 - (b) da se člena 59 in 60 ter člen 61(1) in (2) ne uporabljajo, če se plačilni instrument uporablja anonimno oziroma ponudnik plačilne storitve iz drugih razlogov, značilnih za plačilni instrument, ne more dokazati, da je bila plačilna transakcija odobrena;
 - (c) da z odstopanjem od člena 65(1) ponudniku plačilnih storitev ni treba obvestiti uporabnika plačilnih storitev o zavrnitvi plačilnega naloga, če je neizvršitev razvidna iz konteksta;

- (d) da z odstopanjem od člena 66 plačnik po posredovanju plačilnega naloga oziroma soglasja, da se plačilna transakcija izvrši, prejemniku plačila ne more preklicati plačilnega naloga;
- (e) da se z odstopanjem od členov 69 in 70 uporabljajo drugi roki izvršitve.

2. Za nacionalne plačilne transakcije lahko države članice ali njihovi pristojni organi znižajo ali podvojijo zneske iz odstavka 1. Za predplačniške instrumente jih lahko zvišajo do 500 EUR.

3. Člena 60 in 61 se uporabljata tudi za elektronski denar v smislu člena 1(3)(b) Direktive 2000/46/ES, razen če plačnikov ponudnik plačilnih storitev nima možnosti zamrznitve plačilnega računa ali blokira plačilni instrument. Države članice lahko to odstopanje omejijo na plačilne račune ali plačilne instrumente določene vrednosti.

POGLAVJE 2

Odobritev plačilnih transakcij

Člen 54

Soglasje in umik soglasja

1. Države članice zagotovijo, da se šteje, da je plačilna transakcija odobrena le, če je plačnik podal soglasje za izvršitev plačilne transakcije. Plačnik lahko odobri plačilno transakcijo pred izvršitvijo plačilne transakcije ali – če se s tem strinjata plačnik in njegov ponudnik plačilnih storitev – po izvršitvi plačilne transakcije.

2. Soglasje za izvršitev plačilne transakcije ali sklopa plačilnih transakcij je podano v obliki, ki je dogovorjena med plačnikom in njegovim ponudnikom plačilnih storitev.

V odsotnosti takega soglasja se šteje, da je plačilna transakcija neodobrena.

3. Soglasje lahko plačnik kadar koli umakne, toda samo do trenutka nepreklicnosti po členu 66. Soglasje za izvršitev sklopa plačilnih transakcij se lahko umakne, tako da se mora vsaka poznejša plačilna transakcija šteti za neodobreno.

4. Postopek za dajanje soglasja se dogovori med plačnikom in ponudnikom plačilnih storitev.

Člen 55

Omejitve uporabe plačilnega instrumenta

1. V primerih, ko se za dajanje soglasja uporablja določen plačilni instrument, se plačnik in ponudnik plačilnih storitev lahko dogovorita o omejitvah porabe za plačilne storitve izvršene prek plačilnih instrumentov.

2. Če je dogovorjeno v okvirni pogodbi, si lahko ponudnik plačilnih storitev pridrži pravico, da blokira plačilni instrument iz objektivno utemeljenih razlogov, povezanih z varnostjo plačilnega instrumenta, ali če obstaja sum, da gre za neodobreno ali goljufivo uporabo plačilnega instrumenta, ali, v primeru plačilnega instrumenta s kreditno linijo, znatno povečano tveganje, da plačnik ne bo mogel izpolniti svoje obveznosti plačila.

3. V tem primeru ponudnik plačilnih storitev o blokiranju plačilnega instrumenta in o razlogih za blokiranje na dogovorjeni način obvesti plačnika, če je mogoče, preden je plačilni instrument blokiran in najkasneje takoj po blokiranju, razen če je posredovanje te informacije v nasprotju z objektivno utemeljenimi varnostnimi razlogi ali prepovedano z drugo zadevno zakonodajo Skupnosti ali nacionalno zakonodajo.

4. Ponudnik plačilnih storitev sprosti plačilni instrument ali ga nadomesti z novim plačilnim instrumentom potem, ko ni več razlogov za njegovo blokiranje.

Člen 56

Obveznosti uporabnika plačilnih storitev v zvezi s plačilnimi instrumenti

1. Uporabnik plačilnih storitev, ki ima pravico uporabljati plačilni instrument, ima naslednje obveznosti:

- (a) uporablja plačilni instrument v skladu s pogoji, ki urejajo izdajo in uporabo plačilnega instrumenta; in
- (b) brez nepotrebnega odlašanja obvesti ponudnika plačilnih storitev, ali subjekt, ki ga slednji navede, ko ugotovi, da je bil plačilni instrument izgubljen, ukraden, odtujen ali zlorabljen.

2. Za namene odstavka 1(a) uporabnik plačilnih storitev zlasti takoj po prejemu plačilnega instrumenta sprejme vse razumne ukrepe, da varuje njegove osebne varnostne zaščite.

Člen 57

Obveznosti ponudnika plačilnih storitev v zvezi s plačilnimi instrumenti

1. Ponudnik plačilnih storitev, ki izdaja plačilne instrumente, ima naslednje obveznosti:

- (a) zagotovi, da osebne varnostne zaščite plačilnega instrumenta niso dostopne drugim stranem, razen uporabniku plačilnih storitev, ki ima pravico uporabljati plačilni instrument, brez poseganja v obveznosti uporabnika plačilnih storitev iz člena 56;
- (b) ne pošilja nezahtevanega plačilnega instrumenta, razen v primeru, ko se plačilni instrument, podeljen uporabniku plačilne storitve, nadomešča z novim;

- (c) zagotovi, da so vedno na voljo primerna sredstva, ki bodo uporabniku plačilnih storitev omogočila, da posreduje obvestilo na podlagi člena 56(1)(b) ali zaprosi za sprostitev v skladu s členom 55(4); ponudnik plačilnih storitev uporabniku plačilnih storitev na zahtevo 18 mesecev po uradnem obvestilu zagotavlja sredstva, s katerimi lahko dokaže, da je poslal tako obvestilo; in
- (d) prepreči vsakršno uporabo plačilnega instrumenta, potem ko je bilo posredovano obvestilo na podlagi člena 56(1)(b).

2. Ponudnik plačilnih storitev nosi tveganje pošiljanja plačilnega instrumenta plačniku ali pošiljanja kakršnih koli osebnih varnostnih zaščit instrumenta.

Člen 58

Obveščanje o neodobrenih ali nepravilno izvršenih plačilnih transakcijah

Ponudnik plačilnih storitev zagotovi uporabniku plačilnih storitev popravek le, če ta ponudnika plačilnih storitev obvesti takoj, ko ugotovi, da je prišlo do neodobrenih ali nepravilno izvršenih plačilnih transakcij, ki so vzrok za terjatev, tudi terjatev v skladu s členom 75, in ne kasneje kot 13 mesecev po datumu bremenitve, razen če, kjer je ustrezno, ponudnik plačilnih storitev informacij o tej plačilni transakciji ni posredoval ali jih ni dal na voljo v skladu z naslovom III.

Člen 59

Dokazilo o preverjanju pristnosti in izvršitvi plačilnih transakcij

1. Države članice zahtevajo, da mora v primeru, da uporabnik plačilne storitve zanika, da je odobril izvršeno plačilno transakcijo, ali trdi, da plačilna transakcija ni bila izvršena pravilno, njegov ponudnik plačilne storitve dokazati, da je bila preverjena pristnost plačilne transakcije, da je bila ta pravilno evidentirana, knjižena in da nanjo ni vplivala tehnična okvara ali druga pomanjkljivost.

2. Če uporabnik plačilne storitve zanika, da je odobril izvršeno plačilno transakcijo, uporaba plačilnega instrumenta, ki jo evidentira ponudnik plačilnih storitev, sama po sebi ni nujno zadosten dokaz, da je plačnik odobril plačilno transakcijo, niti da je plačnik goljufal ali naklepno ali iz velike malomarnosti ni izpolnil ene ali več svojih obveznosti iz člena 56.

Člen 60

Odgovornost ponudnika plačilnih storitev za neodobrene plačilne transakcije

1. Države članice brez poseganja v člen 58 zagotovijo, da v primeru neodobrenih plačilnih transakcij plačnikov ponudnik plačilnih storitev plačniku takoj povrne znesek neodobrene

plačilne transakcije in, če je ustrezno, vzpostavi tako stanje bremenjenega plačilnega računa, kakršno bi bilo, če neodobrena plačilna transakcija ne bi bila izvršena.

2. Dodatno finančno nadomestilo se lahko določi v skladu z zakonodajo, ki se uporablja za pogodbo, sklenjeno med plačnikom in njegovim ponudnikom plačilnih storitev.

Člen 61

Plačnikova odgovornost za neodobreno plačilno transakcijo

1. Z odstopanjem od člena 60 plačnik krije izgubo v zvezi s kakršno koli neodobreno plačilno transakcijo do največ 150 EUR, ki je posledica uporabe izgubljenega ali ukradenega plačilnega instrumenta, ali, če plačnik svojih osebnih varnostnih zaščit ni zavaroval, odtujitve plačilnega instrumenta.

2. Plačnik krije vse izgube v zvezi z neodobrenimi plačilnimi transakcijami, če nastanejo, ker je goljufal ali naklepno ali iz velike malomarnosti ni izpolnil ene ali več svojih obveznosti iz člena 56. V takih primerih se največji znesek iz odstavka 1 tega člena ne uporablja.

3. V primeru, da plačnik ni goljufal ali nenaklepno ni izpolnil svojih obveznosti iz člena 56, države članice lahko zmanjšajo odgovornost iz odstavkov 1 in 2 tega člena, ob upoštevanju zlasti narave osebnih varnostnih zaščit plačilnega instrumenta in okoliščin, v katerih je bil izgubljen, ukraden ali odtujen.

4. Plačnik ne nosi nobenih finančnih posledic, ki izhajajo iz uporabe izgubljenega, ukradenega ali odtujenega plačilnega instrumenta, po obvestilu v skladu s členom 56(1)(b), razen če je goljufal.

5. Če ponudnik plačilnih storitev ne zagotovi ustreznih sredstev za obveščanje ob vsakem času o izgubljenem, ukradenem ali odtujenem plačilnem instrumentu, kakor se zahteva na podlagi člena 57(1)(c), plačnik ni odgovoren za finančne posledice, ki izhajajo iz uporabe navedenega plačilnega instrumenta, razen če je goljufal.

Člen 62

Povračila za plačilne transakcije, ki jih je odredil prejemnik plačila ali so bile odrejane prek njega

1. Države članice zagotovijo, da ima plačnik pravico, da mu njegov ponudnik plačilnih storitev povrne odobreno plačilno transakcijo, ki jo je odredil prejemnik plačila ali je bila odrejena prek njega, in je bila že izvršena, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) odobritev ni navajala točnega zneska plačilne transakcije v času odobritve; in

- (b) znesek plačilne transakcije presega znesek, ki bi ga bil lahko plačnik upravičeno pričakoval ob upoštevanju njegovega vzorca pretekle porabe, pogojev v njegovi okvirni pogodbi in ustreznih okoliščin primera.

Plačnik na zahtevo ponudnika plačilne storitve predloži dejanske elemente v zvezi s takšnimi pogoji.

Povračilo je enako celotnemu znesku izvršene plačilne transakcije.

Plačnik in njegov ponudnik plačilnih storitev se lahko v okvirni pogodbi glede direktnih bremenitev dogovorita, da je plačnik upravičen do povračila s strani njegovega ponudnika plačilnih storitev, tudi če pogoji za povračilo iz prvega pododstavka niso izpolnjeni.

2. Vendar pa za namene točke (b) prvega pododstavka odstavka 1 plačnik ne more navajati razlogov menjave valut, če je bila uporabljena referenčna obrestna mera, dogovorjena s ponudnikom plačilnih storitev v skladu s členoma 37(1)(d) in 42(3)(b).

3. Plačnik in ponudnik plačilnih storitev se v okvirni pogodbi lahko dogovorita, da plačnik nima pravice do povračila, če je podal soglasje za izvršitev plačilne transakcije neposredno svojemu ponudniku plačilnih storitev in je, kjer je primerno, ponudnik plačilnih storitev ali prejemnik plačila plačniku na dogovorjen način zagotovil ali dal na voljo informacije o prihodnji plačilni transakciji vsaj štiri tedne pred dnevom zapadlosti.

Člen 63

Zahtevki za povračila za plačilne transakcije, ki jih je odredil prejemnik plačila ali so bile odrejene prek njega

1. Države članice zagotovijo, da plačnik lahko zahteva povračilo odobrene plačilne transakcije iz člena 62, ki jo je odredil prejemnik plačila ali je bila odrejena prek njega, v osmih tednih od dneva knjiženja sredstev v breme računa.

2. V desetih delovnih dneh po tem, ko je prejel zahtevek za povračilo, ponudnik plačilnih storitev povrne celoten znesek plačilne transakcije ali pa navede utemeljitev za zavrnitev povračila, z navedbo teles, katerim lahko plačnik preda zadevo v skladu s členi 80 do 83, če se ne strinja s podano utemeljitvijo.

Pravica ponudnika plačilnih storitev iz prvega pododstavka, da zavrne povračilo, se ne uporablja v primeru iz četrtega pododstavka člena 62(1).

POGLAVJE 3

Izvršitev plačilnih transakcij

Oddelek 1

Plačilni nalogi in preneseni zneski

Člen 64

Prejem plačilnih nalogov

1. Države članice zagotovijo, da je trenutek prejema takrat, ko plačnikov ponudnik plačilnih storitev prejme plačilni nalog, ki ga posreduje neposredno plačnik ali posredno prejemnik plačila ali se posreduje prek slednjega. Če čas prejema ni delovni dan za plačnikovega ponudnika plačilnih storitev, šteje, da je bil plačilni nalog prejet naslednji delovni dan. Ponudnik plačilnih storitev lahko določi časovno omejitev proti koncu delovnega dne, tako da se za vse plačilne naloge, prejete po tej omejitvi, šteje, da so bili prejeti naslednji delovni dan.

2. Če se uporabnik plačilnih storitev, ki je odredil plačilni nalog, in njegov ponudnik plačilnih storitev dogovorita, da se izvrševanje plačilnega naloga začne na določen dan ali ob koncu določenega obdobja ali na dan, ko plačnik da sredstva na voljo svojemu ponudniku plačilnih storitev, se šteje, da je čas prejema za namene člena 69 dogovorjeni dan. Če dogovorjeni dan ni delovni dan za ponudnika plačilnih storitev, se za plačilni nalog šteje, da je bil prejet naslednji delovni dan.

Člen 65

Zavrnitev plačilnih nalogov

1. Če ponudnik plačilnih storitev zavrne izvršitev plačilnega naloga, se o zavrnitvi in, če je mogoče, razlogih za zavrnitev in postopku za odpravo vseh dejanskih napak, ki so bile vzrok za zavrnitev, obvesti uporabnika plačilnih storitev, razen če je to prepovedano z drugo ustrezno zakonodajo Skupnosti ali nacionalno zakonodajo.

Ponudnik plačilnih storitev obvestilo na dogovorjeni način posreduje ali da na voljo ob prvi priložnosti, v vsakem primeru pa v rokih, določenih v členu 69.

Okvirna pogodba lahko vključuje pogoj, da ponudnik plačilnih storitev lahko zaračuna takšno obvestilo, če je zavrnitev objektivno utemeljena.

2. V primerih, ko so izpolnjeni vsi pogoji iz okvirne pogodbe plačnika, ponudnik plačilnih storitev plačnika ne zavrne izvršitve odobrenega plačilnega naloga, ne glede na to, ali je plačilni nalog odredil plačnik ali prejemnik plačila ali je bil odrejen prek prejemnika plačila, razen če je to prepovedano z drugo ustrezno zakonodajo Skupnosti ali nacionalno zakonodajo.

3. Za namene členov 69 in 75 se za plačilni nalog, katerega izvršitev je bila zavrnjena, šteje, da ni bil prejet.

Oddelek 2

Člen 66

Nepreklicnost plačilnega naloga

1. Države članice zagotovijo, da uporabnik plačilnih storitev ne more preklicati plačilnega naloga, potem ko ga prejme plačnikov ponudnik plačilnih storitev, razen če je v tem členu določeno drugače.
2. Če plačilno transakcijo odredi prejemnik plačila ali je plačilna transakcija odrejena prek njega, plačnik ne more preklicati plačilnega naloga potem, ko je plačilni nalog ali soglasje za izvršitev plačilne transakcije podal prejemniku plačila.
3. Vendar lahko plačnik v primeru direktne bremenitve in brez poseganja v pravice do povračila prekliče plačilni nalog najpozneje do konca delovnega dne pred dogovorjenim dnevom knjiženja sredstev v breme računa.
4. Uporabnik plačilnih storitev lahko v primeru iz člena 64(2) prekliče plačilni nalog najpozneje do konca delovnega dne pred dogovorjenim dnevom.
5. Po poteku časovnih rokov iz odstavkov 1 do 4 se plačilni nalog lahko prekliče le, če se o tem dogovorita uporabnik plačilne storitve in njegov ponudnik plačilnih storitev. V primeru iz odstavkov 2 in 3 je potrebno tudi soglasje prejemnika plačila. Če je tako dogovorjeno v okvirni pogodbi, ponudnik plačilnih storitev lahko zaračuna preklic.

Člen 67

Preneseni zneski in prejeti zneski

1. Države članice zahtevajo, da ponudnik plačilnih storitev plačnika, ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila in morebitni posredniki ponudnikov plačilnih storitev prenesejo celotni znesek plačilne transakcije in ne odtegnejo nadomestil iz prenesenega zneska.
2. Vendar pa se prejemnik plačila in njegov ponudnik plačilnih storitev lahko dogovorita, da ponudnik plačilnih storitev odtegne svoja nadomestila iz prenesenega zneska, preden ga knjiži v dobro prejemnika plačila. V takšnem primeru je celotni znesek plačilne transakcije v informacijah, posredovanih prejemniku plačila, ločen od nadomestil.
3. Če se iz prenesenega zneska odtegnejo kakršna koli nadomestila, ki niso nadomestila iz odstavka 2, ponudnik plačilnih storitev plačnika zagotovi, da prejemnik plačila prejme celotni znesek plačilne transakcije, ki jo odredi plačnik. V primeru, da je plačilno transakcijo odredil prejemnik plačila ali je bila odrejena prek njega, njegov ponudnik plačilnih storitev zagotovi, da prejemnik plačila prejme celotni znesek plačilne transakcije.

Rok izvršitve in datum valute

Člen 68

Področje uporabe

1. Ta oddelek se uporablja za:
 - (a) plačilne transakcije v eurih;
 - (b) nacionalne plačilne transakcije v valuti zadevne države članice izven euroobmočja; in
 - (c) plačilne transakcije, ki vključujejo zgolj eno pretvorbo valut med eurom in valuto države članice izven euroobmočja, če je potrebna pretvorba valut izvedena v zadevni državi članici, ki je izven euroobmočja, pri čezmejnih plačilnih transakcijah pa se čezmejni prenos odvija v eurih.
2. Ta oddelek se uporablja za druge plačilne transakcije, razen če je drugače dogovorjeno med uporabnikom plačilnih storitev in njegovim ponudnikom plačilnih storitev, razen člena 73, ki ni v dispoziciji pogodbenikov. Vendar pa, če se uporabnik plačilnih storitev in njegov ponudnik plačilnih storitev dogovorita o daljšem obdobju, kot je določeno v členu 69, takšno obdobje za plačilne transakcije znotraj Skupnosti ni daljše od štirih delovnih dni po času prejema v skladu s členom 64.

Člen 69

Plačilne transakcije na plačilni račun

1. Države članice zahtevajo, da plačnikov ponudnik plačilnih storitev zagotovi, da je znesek plačilne transakcije knjižen v dobro računa ponudnika plačilnih storitev prejemnika plačila najpozneje do konca naslednjega delovnega dne po času prejema v skladu s členom 64. Do 1. januarja 2012 se plačnik in njegov ponudnik plačilnih storitev lahko dogovorita za rok, ki ni daljši od treh delovnih dni. Ti roki se v primeru plačilnih transakcij, odrejenih na papirju, lahko podaljšajo za dodaten delovni dan.
2. Države članice zahtevajo, da ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila valuto datira in znesek plačilne transakcije da na voljo na plačilnem računu prejemnika plačila, potem ko je ponudnik plačilnih storitev prejel sredstva v skladu s členom 73.
3. Države članice zahtevajo, da ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila posreduje plačilni nalog, ki ga je odredil prejemnik plačila ali je bil odrejen prek njega, plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev v rokih, o katerih sta se dogovorila prejemnik plačila in njegov ponudnik plačilnih storitev, tako da bo na dogovorjeni dan zapadlosti mogoče poravnati direktno bremenitev.

Člen 70

Prejemnik plačila brez plačilnega računa pri ponudniku plačilnih storitev

Če prejemnik plačila nima plačilnega računa pri ponudniku plačilnih storitev, mu ponudnik plačilnih storitev, ki prejme sredstva za prejemnika plačila, da sredstva na voljo v roku, določenem v členu 69.

Člen 71

Gotovinski pologi na plačilni račun

Kadar potrošnik položi gotovino na plačilni račun pri tem ponudniku plačilnih storitev v valuti tega plačilnega računa, ponudnik plačilnih storitev zagotovi, da je ta znesek na voljo in valuta datirana takoj po času prejema sredstev. Kadar uporabnik plačilne storitve ni potrošnik, je znesek na voljo in valuta datirana najkasneje naslednji delovni dan po prejemu sredstev.

Člen 72

Nacionalne plačilne transakcije

Za nacionalne plačilne transakcije države članice lahko določijo krajši najdaljši čas izvršitve od tistega, ki je določen v tem oddelku.

Člen 73

Datum valute in razpoložljivost sredstev

1. Države članice zagotovijo, da je datum valute knjiženja v dobro za plačilni račun prejemnika plačila najkasneje delovni dan, na katerega se sredstva plačilne transakcije knjižijo v dobro na račun ponudnika plačilnih storitev prejemnika plačila.

Ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila zagotovi, da je znesek plačilne transakcije na voljo prejemniku plačila takoj potem, ko se zadevni znesek knjiži v dobro na račun ponudnika plačilnih storitev prejemnika plačila.

2. Države članice zagotovijo, da datum valute bremenitve za plačilni račun plačnika ni zgodnejši od datuma, ko se ta plačilni račun bremeni za znesek plačilne transakcije.

Oddelek 3

Odgovornost

Člen 74

Nepravilne enolične identifikacijske oznake

1. Če se plačilni nalog izvrši v skladu z enolično identifikacijsko oznako, se šteje, da je bil plačilni nalog izvršen pravilno glede prejemnika plačila, določenega z enopomensko identifikacijsko oznako.

2. Če je enolična identifikacijska oznaka, ki jo predloži uporabnik plačilnih storitev, nepravilna, ponudnik plačilnih storitev v skladu s členom 75 ni odgovoren za neizvršitev ali napačno izvršitev plačilne transakcije.

Vendar pa si plačnikov ponudnik plačilnih storitev v razumnih mejah prizadeva izterjati sredstva iz plačilne transakcije.

Če je tako dogovorjeno v okvirni pogodbi, ponudnik plačilnih storitev lahko uporabniku plačilnih storitev zaračuna izterjavo.

3. Če uporabnik plačilnih storitev predloži dodatne informacije poleg tistih, določenih v členih 37(1)(a) ali 42(2)(b), je ponudnik plačilnih storitev odgovoren samo za izvršitev plačilnih transakcij v skladu z enolično identifikacijsko oznako, ki jo zagotovi uporabnik plačilnih storitev.

Člen 75

Neizvršitev ali napačna izvršitev

1. Kadar je plačilni nalog odredil plačnik, je njegov ponudnik plačilnih storitev brez poseganja v člen 58, člen 74(2) in (3) ter člen 78 plačniku odgovoren za pravilno izvršitev plačilne transakcije, razen če lahko dokaže plačniku in, če je ustrezno, ponudniku plačilnih storitev prejemnika plačila, da je ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila prejel znesek plačilne transakcije v skladu s členom 69(1) in v tem primeru je ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila prejemniku plačila odgovoren za pravilno izvršitev plačilne transakcije.

Če je plačnikov ponudnik plačilnih storitev odgovoren po prvem pododstavku, plačniku nemudoma povrne znesek neizvršene oziroma napačno izvršene plačilne transakcije in, če je ustrezno, na bremenjenem plačilnem računu vzpostavi takšno stanje, kakršno bi bilo, če do napačne izvršitve ne bi prišlo.

Če je ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila odgovoren po prvem pododstavku, da prejemniku plačila nemudoma na voljo znesek plačilne transakcije in, če je ustrezno, ustrezni znesek knjiži v dobro na njegov plačilni račun.

V primeru neizvršene oziroma napačno izvršene plačilne transakcije, kadar je plačilni nalog odredil plačnik, njegov ponudnik plačilnih storitev ne glede na odgovornost po tem odstavku na zahtevo nemudoma ukrepa, da bi izsledil plačilno transakcijo, plačnika pa obvesti o rezultatih.

2. Kadar je plačilni nalog odredil prejemnik plačila ali je bil odrejen prek njega, je njegov ponudnik plačilnih storitev brez poseganja v člen 58, člen 74(2) in (3) ter člen 78 prejemniku plačila odgovoren za pravilno posredovanje plačilnega naloga plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev v skladu s členom 69(3). Če je ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila

odgovoren po tem pododstavku, plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev nemudoma ponovno posreduje zadevni plačilni nalog.

Poleg tega je ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila brez poseganja v člena 58, 74(2) in (3) ter člen 78 prejemniku plačila odgovoren za obravnavo plačilne transakcije v skladu s svojimi obveznostmi iz člena 73. Če je ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila odgovoren po tem pododstavku, zagotovi, da je znesek plačilne transakcije na voljo prejemniku plačila takoj potem, ko je znesek knjižen v dobro na račun ponudnika plačilnih storitev prejemnika plačila.

V primeru neizvršene oziroma napačno izvršene plačilne transakcije, za katero ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila po prvem in drugem pododstavku ni odgovoren, je plačniku odgovoren plačnikov ponudnik plačilnih storitev. Če je plačnikov ponudnik plačilnih storitev v tem smislu odgovoren, plačniku po potrebi in brez odlašanja povrne znesek neizvršene oziroma napačno izvršene plačilne transakcije in na bremenjenem plačilnem računu vzpostavi takšno stanje, kakršno bi bilo, če do napačne izvršitve ne bi prišlo.

V primeru neizvršene ali napačno izvršene plačilne transakcije, kadar je plačilni nalog odredil prejemnik plačila ali je bil odrejen prek njega, njegov ponudnik plačilnih storitev ne glede na odgovornost po tem odstavku na zahtevo nemudoma ukrepa, da bi izsledil plačilno transakcijo, prejemnika plačila pa obvesti o rezultatih.

3. Ponudniki plačilnih storitev so poleg tega odgovorni svojim uporabnikom plačilnih storitev za vse zaračunane zneske, za katere odgovarjajo, in vse obresti, ki se zaračunajo uporabniku plačilnih storitev zaradi neizvršitve ali napačne izvršitve plačilne transakcije.

Člen 76

Dodatna finančna nadomestila

Vsa dodatna finančna nadomestila poleg tistih, ki so predvidena v tem oddelku, se lahko določijo v skladu z zakonodajo, ki se uporablja za pogodbo, sklenjeno med uporabnikom in njegovim ponudnikom plačilnih storitev.

Člen 77

Regresna pravica

1. Če je odgovornost ponudnika plačilnih storitev v skladu s členom 75 mogoče pripisati drugemu ponudniku plačilnih storitev ali posredniku, ta ponudnik plačilnih storitev oziroma posrednik prvemu ponudniku plačilnih storitev zagotovi nadomestilo za kakršno koli nastalo izgubo ali plačane vsote v skladu s členom 75.

2. Dodatno finančno nadomestilo se lahko določi v skladu s pogodbami, sklenjenimi med ponudniki plačilnih storitev in/ali posredniki, ter v skladu z zakonodajo, ki se uporablja za pogodbo, sklenjeno med njimi.

Člen 78

Odsotnost odgovornosti

Odgovornost na podlagi poglavij 2 in 3 se ne uporablja v primerih izjemnih in nepredvidljivih okoliščin, na katere stranka, ki skuša uveljavljati te okoliščine, ne more vplivati, posledice takšnih okoliščin pa bi bile kljub vsem nasprotnim prizadevanjem neizogibne, ali v primerih, ko ponudnika plačilnih storitev zavezujejo druge pravne obveznosti, ki jih ureja nacionalna zakonodaja ali zakonodaja Skupnosti.

POGLAVJE 4

Varstvo podatkov

Člen 79

Varstvo podatkov

Države članice dovolijo obdelavo osebnih podatkov v plačilnih sistemih in pri ponudnikih plačilnih storitev, ko je to potrebno za varovanje preprečevanja, preiskave in odkrivanja plačilne goljufije. Obdelava takih osebnih podatkov se opravlja v skladu z Direktivo 95/46/ES.

POGLAVJE 5

Izvensodni pritožbeni postopki in postopki za reševanje sporov

Oddelek 1

Pritožbeni postopki

Člen 80

Pritožbe

1. Države članice zagotovijo, da se vzpostavijo postopki, ki uporabnikom plačilnih storitev in drugim zainteresiranim stranem, vključno z združenji potrošniki, omogočajo vložitev pritožb pri pristojnih organih v zvezi z domnevnimi kršitvami določb nacionalne zakonodaje za izvajanje določb te direktive s strani ponudnika plačilnih storitev.

2. Po potrebi in brez poseganja v pravico, da vložijo pravno sredstvo na sodišču v skladu z nacionalnim procesnim pravom, pristojni organi v odgovoru obvestijo pritožnika o obstoju izvensodnih pritožbenih postopkov in postopkov izvensodne poravnave, določenih v skladu s členom 83.

Člen 81

Kazni

1. Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabijo za kršitve nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive, in sprejmejo vse ukrepe, potrebne za zagotovitev njihovega izvajanja. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

2. Države članice obvestijo Komisijo o pravilih iz odstavka 1 in o pristojnih organih iz člena 82 do 1. novembra 2009 in jo takoj obvestijo o kakršnih koli naknadnih spremembah, ki vplivajo nanje.

Člen 82

Pristojni organi

1. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, da zagotovijo, da pritožbene postopke in kazni, določene v členu 80(1) in členu 81(1), izvajajo organi, pooblaščenici za zagotavljanje skladnosti z določbami nacionalne zakonodaje, sprejetimi na podlagi obveznosti iz tega oddelka.

2. V primeru kršitev ali domnevnih kršitev določb nacionalne zakonodaje, sprejetih na podlagi naslovov III in IV, so pristojni organi iz odstavka 1 tisti iz matične države članice ponudnika plačilnih storitev, razen za zastopnike in podružnice ustanovljene v skladu s pravico do ustanavljanja, za katere so pristojni organi države članice gostiteljice.

Oddelek 2

Postopki izvensodne poravnave

Člen 83

Izvensodna poravnava

1. Države članice zagotovijo, da so vzpostavljeni ustrezni in učinkoviti izvensodni pritožbeni postopki in postopki poravnave sporov med uporabniki plačilnih storitev in njihovimi ponudniki plačilnih storitev za spore v zvezi s pravicami in obveznostmi, ki izhajajo iz te direktive, in da se pri tem, kjer je ustrezno, uporabijo obstoječi organi.

2. V primeru čezmejnih sporov države članice zagotovijo, da ti organi aktivno sodelujejo pri njihovem reševanju.

NASLOV V

IZVEDBENI UKREPI IN ODBOR ZA PLAČILA

Člen 84

Izvedbeni ukrepi

Da bi se upoštevala tehnološki napredek in razvoj trga na področju plačilnih storitev ter zagotovila enotna uporaba te direktive, lahko Komisija v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 85(2) sprejme izvedbene ukrepe, namenjene spreminjanju nebitnih določb te direktive in povezane z naslednjim:

(a) prilagoditev seznama dejavnosti iz Priloge v skladu s členi 2 do 4 in 16;

(b) sprememba opredelitve mikropodjetja v smislu člena 4(26) v skladu s spremembo Priporočila 2003/361/ES;

(c) posodobitev zneskov, navedenih v členih 26(1) in 61(1), da bi se upoštevala inflacija in večje spremembe na trgu.

Člen 85

Odbor

1. Komisiji pomaga Odbor za plačila.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

NASLOV VI

KONČNE DOLOČBE

Člen 86

Popolna uskladitev

1. Brez poseganja v člene 30(2), 33, 34(2), 45(6), 47(3), 48(3), 51(2), 52(3), 53(2), 61(3), 72 in 88, če ta direktiva vsebuje usklajene določbe, države članice ne ohranijo ali uvedejo drugih določb, razen tistih, določenih v tej direktivi.

2. Če država članica uporabi katero od možnosti iz odstavka 1, o tem in o vseh naknadnih spremembah obvesti Komisijo. Komisija objavi informacije na spletni strani ali na drug, lahko dostopen način.

3. Države članice zagotovijo, da ponudniki plačilnih storitev ne odstopajo, v škodo uporabnikov plačilnih storitev, od določb nacionalne zakonodaje, ki uveljavljajo to direktivo ali so z njo usklajene, razen če je to izrecno določeno.

Vendar pa lahko ponudniki plačilnih storitev sklenejo, da bodo uporabnikom plačilnih storitev odobrili bolj ugodne pogoje.

Člen 87

Pregled

Komisija najpozneje do 1. novembra 2012 predloži Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Evropski centralni banki poročilo o izvajanju in vplivih te direktive, zlasti o:

— morebitni potrebi po razširitvi področja uporabe Direktive na plačilne transakcije v vseh valutah in na plačilne transakcije, pri katerih se le en izmed ponudnikov plačilnih storitev nahaja v Skupnosti,

- uporabi členov 6, 8 in 9 o zahtevah za varno in skrbno poslovanje za plačilne institucije, zlasti glede zahtev po lastnih sredstvih in zaščitnih ukrepih (ločene obračunske enote),
- morebitnih posledicah odobritve kredita v zvezi s plačilnimi storitvami, kakor je določeno v členu 16(3),
- morebitnem učinku zahtev po dovoljenjih za plačilne institucije na konkurenco med plačilnimi institucijami in drugimi ponudniki plačilnih storitev ter o ovirah za vstop na trg za nove ponudnike plačilnih storitev,
- uporabi členov 34 in 53 in morebitni potrebi po pregledu področja uporabe te direktive glede instrumentov za plačila majhne vrednosti in elektronskega denarja ter
- uporabi in delovanju členov 69 in 75 za vse vrste plačilnih instrumentov,

in, če je ustrezno, priloži predlog za njeno spremembo.

Člen 88

Prehodna določba

1. Brez poseganja v Direktivo 2005/60/ES ali drugo zadevno zakonodajo Skupnosti države članice dovolijo pravnim osebam, ki so pred 25. decembrom 2007 začele opravljati v skladu z nacionalno zakonodajo dejavnosti plačilnih institucij v smislu te direktive, da do 30. aprila 2011 še naprej opravljajo navedene dejavnosti v zadevnih državah članicah brez dovoljenja iz člena 10. Vsaki taki osebi, ki v tem obdobju ni pridobila dovoljenja, se v skladu s členom 29 prepove zagotavljanje plačilnih storitev.

2. Ne glede na odstavek 1 so zahteve po dovoljenju iz člena 10 oproščene finančne institucije, ki so začele dejavnosti iz točke 4 Priloge I Direktive 2006/48/ES in izpolnjujejo pogoje točke (e) prvega pododstavka člena 24(1) te direktive v skladu z nacionalno zakonodajo pred 25. decembrom 2007. Vendar pa bodo o teh dejavnostih obvestile pristojne organe matične države članice do 25. decembra 2007. Poleg tega to obvestilo vsebuje informacije, ki dokazujejo, da izpolnjujejo zahteve iz člena 5(a), (d), (g) do (i), (k) in (l) te direktive. Če pristojni organi ugotovijo, da so te zahteve izpolnjene, se te zadevne finančne institucije registrirajo v skladu s členom 13 te direktive. Države članice lahko svojim pristojnim organom dovolijo, da te finančne institucije oprostijo zahtev iz člena 5.

3. Države članice lahko zagotovijo, da pravne osebe iz odstavka 1 samodejno pridobijo dovoljenje in se vpišejo v register iz člena 13, če pristojni organi že imajo dokaze, da so izpolnjene obveznosti iz členov 5 in 10. Pristojni organi obvestijo zadevne subjekte, pred podelitvijo dovoljenja.

4. Države članice lahko brez poseganja v Direktivo 2005/60/ES ali drugo ustrezno zakonodajo Skupnosti dovolijo fizičnim ali

pravnim osebam, ki so v skladu z nacionalno zakonodajo, veljavno pred 25. decembrom 2007 začele opravljati dejavnosti plačilnih institucij v smislu te direktive, in ki izpolnjujejo pogoje za opustitev v skladu s členom 26, nadaljevanje opravljanja teh dejavnosti v zadevni državi članici, in sicer za prehodno obdobje, ki ni daljše od 3 let, brez opustitve v skladu s členom 26 in vpisa v register iz člena 13. Vsaki taki osebi, za katero v tem obdobju ni začela veljati opustitev, se v skladu s členom 29 prepove zagotavljanje plačilnih storitev.

Člen 89

Sprememba Direktive 97/7/ES

Člen 8 Direktive 97/7/ES se črta.

Člen 90

Spremembe Direktive 2002/65/ES

Direktiva 2002/65/ES se spremeni:

1. v členu 4 se doda naslednji odstavek:

„5. Kadar se uporablja tudi Direktiva 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem (*) trgu, se določbe glede obveščanja iz člena 3(1) te direktive, razen pododstavkov (2)(c) do (g), (3)(a), (d) in (e) ter (4)(b), nadomestijo s členi 36, 37, 41 in 42 navedene direktive.

(*) UL L 319, 5.12.2007, str. 1.“;

2. člen 8 se črta.

Člen 91

Spremembe Direktive 2005/60/ES

Direktiva 2005/60/ES se spremeni:

1. točka (a) člena 3(2) se nadomesti z naslednjim:

„(a) podjetje, ki ni kreditna institucija, ki opravlja eno ali več dejavnosti, naštetih v točkah 2 do 12 in 14 Priloge I k Direktivi 2006/48/ES, vključno z menjalnici (bureaux de change);“;

2. v členu 15 se odstavek 1 in 2 nadomestita z naslednjim:

„1. Če država članica dovoli kreditnim in finančnim institucijam iz člena 2(1)(1) ali (2), ki se nahajajo na njenem ozemlju, da se znotraj države uporabljajo kot tretje osebe, ta država članica dovoli, da institucije in osebe iz člena 2(1), ki se nahajajo na njenem ozemlju, v vsakem primeru v skladu s členom 14 priznajo in sprejmejo rezultat zahtev glede dolžnosti skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke, določenih v členu 8(1)(a) do (c), ki jih je v skladu s to direktivo izvedla institucija iz člena 2(1)(1) ali (2) v drugi državi članici, z izjemo menjalnic in plačilnih institucij,

kakor so opredeljene v členu 4(4) Direktive 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu (*), ki opravljajo predvsem plačilne storitve iz točke 6 Priloge k navedeni direktivi, ter fizičnih in pravnih oseb, katerim je bilo odobreno odstopanje v skladu s členom 26 navedene direktive, in ki izpolnjujejo zahteve iz členov 16 in 18 te direktive, četudi gre pri dokumentih ali podatkih, na katerih so bile utemeljene te zahteve, za drugačne dokumente ali podatke, kot so predpisani v državi članici, na katero se stranka obrača.

2. Če država članica dovoli, da se menjalnice iz člena 3(2)(a) in plačilne institucije, kakor so opredeljene v členu 4(4) Direktive 2007/64/ES, ki opravljajo predvsem plačilne storitve iz točke 6 Priloge k navedeni direktivi, ki se nahajajo na njenem ozemlju, znotraj države uporabljajo kot tretje osebe, jim mora ta država članica dovoliti, da v vsakem primeru v skladu s členom 14 te direktive priznajo in sprejmejo rezultat zahtev po dolžnosti skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke, določenih v členu 8(1)(a) do (c), ki jih je v skladu s to direktivo v drugi državi članici izvedla institucija iste vrste in ki izpolnjujejo zahteve iz členov 16 in 18 te direktive, četudi gre pri dokumentih ali podatkih, na katerih so bile utemeljene te zahteve, za drugačne dokumente ali podatke kot tiste, ki so zahtevani v državi članici, na katero se stranka obrača.

(*) UL L 319, 5.12.2007, str. 1.;

3. drugi stavek člena 36(1) se črta.

Člen 92

Spremembe Direktive 2006/48/ES

Priloga I Direktive 2006/48/ES se spremeni:

1. točka 4 se nadomesti z:

„4. ‚plačilne storitve‘, kakor so opredeljene v členu 4(3) Direktive 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu (*);

(*) UL L 319, 5.12.2007, str. 1.;

2. točka 5 se nadomesti z:

„5. Izdajanje in upravljanje drugih plačilnih sredstev (npr. potovalni čeki in bančne menice), če ta dejavnost ni zajeta v točki 4.“

Člen 93

Razveljavitev

Direktiva 97/5/ES se razveljavi s 1. novembrom 2009.

Člen 94

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 1. novembra 2009. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 95

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 96

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourg, 13. novembra 2007

Za Evropski parlament

Predsednik

H.-G. PÖTTERING

Za Svet

Predsednik

M. LOBO ANTUNES

PRILOGA

„PLAČILNE STORITVE“ (TOČKA 3 ČLENA 4)

1. Storitve, ki omogočajo gotovinske pologe na plačilni račun, ter vse dejavnosti, ki so potrebne za upravljanje plačilnega računa.
 2. Storitve, ki omogočajo gotovinske dvige s plačilnega računa, ter vse dejavnosti, ki so potrebne za upravljanje plačilnega računa.
 3. Izvrševanje plačilnih transakcij, vključno s prenosom sredstev na plačilnem računu pri ponudniku plačilnih storitev uporabnika ali pri drugem ponudniku plačilnih storitev:
 - izvrševanje direktnih bremenitev, vključno z enkratnimi direktnimi bremenitvami,
 - izvrševanje plačilnih transakcij s plačilno kartico ali podobno napravo,
 - izvrševanje kreditnih prenosov, vključno s trajnimi nalogi.
 4. Izvrševanje plačilnih transakcij, pri katerih so sredstva krita s kreditno linijo za uporabnika plačilnih storitev:
 - izvrševanje direktnih bremenitev, vključno z enkratnimi direktnimi bremenitvami,
 - izvrševanje plačilnih transakcij s plačilno kartico ali podobno napravo,
 - izvrševanje kreditnih prenosov, vključno s trajnimi nalogi.
 5. Izdajanje in/ali pridobivanje plačilnih instrumentov.
 6. Denarna nakazila.
 7. Izvrševanje plačilnih transakcij, pri katerih se soglasje plačnika za izvršitev plačilne transakcije poda s katero koli telekomunikacijsko, digitalno ali informacijsko-tehnološko napravo, plačilo pa se izvede upravitelju telekomunikacijskega in informacijskega sistema ali mreže, ki deluje zgolj kot posrednik med uporabnikom plačilnih storitev in ponudnikom blaga in storitev.
-